Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

den 15 oktober 2020 *

”Institutionell rätt – Enhetlig stadga för Europaparlamentets ledamöter – Ledamöter av Europaparlamentet valda i italienska valkretsar – Beslut nr 14/2018 om pensioner antaget av Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Deputeradekammarens presidium, Italien) – Ändring av nationella italienska ledamöters pensionsbelopp – Europaparlamentets motsvarande ändring av pensionsbeloppen för vissa före detta parlamentsledamöter som valts i Italien – Befogenhet hos den som antagit rättsakten – Motiveringsskyldighet – Förvärvade rättigheter – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Rätt till egendom – Proportionalitet – Likabehandling”

I de förenade målen T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19,

Maria Teresa Coppo Gavazzi, Milano (Italien), och de övriga sökande vars namn anges i bilagan,[1] företrädda av advokaten M. Merola,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrätt av S. Seyr och S. Alves, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av meddelandena av den 11 april 2019 och, när det gäller sökanden i mål T-465/19, meddelandet av den 11 juni 2019, vilka har, för var och en av sökandena, upprättats av parlamentet och som avser anpassningen av de pensionsbelopp som sökandena har rätt till efter ikraftträdandet den 1 januari 2019 av beslut nr 14/2018 från Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden J. Svenningsen samt domarna R. Barents, C. Mac Eochaidh (referent), T. Pynnä och J. Laitenberger,

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 7 juli 2020,

* Rättegångsspråk: italienska.

1 Förteckningen över övriga sökande har endast bifogats den version som delgetts parterna.

följande

Dom

1 Sökandena, före detta ledamöter av Europaparlamentet, valda i Italien, eller deras efterlevande, har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara parlamentets beslut om att anpassa beräkningen av deras ålders- eller efterlevandepension till beräkningen av den pensionsnivå som ledamöterna i parlamentet i Republiken Italien erhåller och, i förekommande fall, sätta ned deras ålders- eller efterlevandepension.

I. Tillämpliga bestämmelser

A. Unionsrätt

2 I bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar för Europaparlamentets ledamöter (nedan kallad bestämmelserna för kostnadsersättning), i den version som var tillämplig till och med den 14 juli 2009, föreskrevs bland annat följande i bilaga III (nedan kallad bilaga III):

”Artikel 1

1. Alla ledamöter av Europaparlamentet har rätt till ålderspension.

2. I avvaktan på att det införs ett slutgiltigt pensionssystem för Europaparlamentets ledamöter inom gemenskapen, och för det fall det nationella systemet inte föreskriver någon pension, eller för det fall nivån på och/eller villkoren för den föreskrivna pensionen inte är identiska med dem som gäller för ledamöter i det nationella parlamentet i den medlemsstat för vilken den berörda ledamoten har valts, kan en tillfällig pension, på berörd ledamots begäran, utbetalas från Europeiska unionens budget – parlamentsavsnittet.

Artikel 2

1. Nivån på och villkoren för den tillfälliga pension är identiska med vad som gäller för pensioner till parlamentsledamöter i det land där ledamoten valts.

2. Alla ledamöter som åtnjuter de förmåner som avses i artikel 1.2 är, när de ansluter sig till detta system, skyldiga att till unionens budget betala en avgift som beräknas på ett sådant sätt att de betalar samma allmänna avgift som en ledamot av vederbörande nationella parlament betalar enligt de bestämmelser som där råder.

Artikel 3

1. Ansökan om anslutning till detta tillfälliga pensionssystem måste göras senast 12 månader efter det att en ledamots mandat börjar.

Efter det att denna tidsfrist har löpt ut ska en ledamot anses vara medlem av pensionssystemet från och med första dagen i den månad som ansökan inkom.

2. Ansökan om utbetalning av pensionen måste göras senast sex månader från och med den dag då ledamotens rätt till pension börjar.

Efter det att denna frist har löpt ut ska pensionen betalas ut från och med första dagen i den månad ansökan inkom.

…”

3 Europaparlamentets ledamotsstadga antogs genom parlamentets beslut 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av parlamentets ledamotsstadga (EUT L 262, 2005, s. 1) (nedan kallad ledamotsstadgan) och trädde i kraft den 14 juli 2009, den första dagen under parlamentets sjunde valperiod.

4 I artikel 25 i ledamotsstadgan anges följande:

”1. De ledamöter som redan var ledamöter av Europaparlamentet innan stadgan trädde i kraft och som återvalts har rätt att begära att de för resten av sin mandattid skall fortsätta att omfattas av det existerande nationella systemet för ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension.

2. Dessa medel skall tas från medlemsstatens budget.

…”

5 I artikel 28 i ledamotsstadgan föreskrivs följande:

”1. Rätt till pension som en ledamot vid tidpunkten för denna stadgas giltighet har förvärvat i enlighet med nationella bestämmelser skall kvarstå till fullo.

…”

6 Genom beslut av den 19 maj och 9 juli 2008 antog parlamentets presidium tillämpningsföreskrifterna för ledamotsstadga (EUT C 159, 2009, s. 1) (nedan kallade tillämpningsföreskrifterna).

7 I artikel 49 i tillämpningsföreskrifterna, som rör rätten till ålderspension, föreskrivs följande:

”1. De ledamöter som utövat sitt mandat i minst ett helt år har rätt till ålderspension när mandatet upphör. Ålderspensionen ska utbetalas från och med den första dagen i månaden efter den månad då ledamöterna fyller sextiotre år.

Före detta ledamöter eller deras juridiska ombud ska, utom i fall av force majeure, göra sina ansökningar om utbetalning av ålderspensionen senast sex månader från och med den dag då ledamoten får rätt till pension. Efter denna tidsfrist bör den dag då rätten till ålderspension får verkan vara den första dagen i den kalendermånad då ansökan mottas.

…”

8 Enligt artikel 73 i tillämpningsföreskrifterna trädde dessa i kraft samma dag som ledamotsstadgan, det vill säga den 14 juli 2009.

9 I artikel 74 i tillämpningsföreskrifterna preciseras att med förbehåll för övergångsbestämmelserna i avdelning IV, och bland annat artikel 75 i samma tillämpningsföreskrifter (nedan kallad artikel 75), upphör bestämmelserna för kostnadsersättning att gälla den dag då ledamotsstadgan träder i kraft.

10 I artikel 75, som bland annat avser ålderspension, föreskrivs följande:

”1. Efterlevandepensionen, invaliditetspensionen, den tillkommande invaliditetspensionen för underhållsberättigade barn och den ålderspension som tilldelas i enlighet med bilagorna I, II och III till bestämmelserna för kostnadsersättning ska fortsätta att betalas ut enligt dessa bilagor till de personer som mottagit dessa förmåner innan ledamotsstadgan träder i kraft.

Om en före detta ledamot som mottar ovannämnda invaliditetspension avlider efter den 14 juli 2009 ska efterlevandepension betalas ut till hans eller hennes make, erkända partner eller underhållsberättigade barn, med förbehåll för de villkor som anges i bilaga I till bestämmelserna för kostnadsersättning.

2. De rättigheter till ålderspension som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan träder i kraft genom tillämpning av ovannämnda bilaga III ska kvarstå. De personer som förvärvat rättigheter inom det pensionssystemet har rätt till en pension beräknad med utgångspunkt från de rättigheter de förvärvat genom tillämpning av ovannämnda bilaga III så snart de uppfyller villkoren för detta i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning och de lämnat in en ansökan enligt artikel 3.2 i ovannämnda bilaga III.”

11 Slutligen ska artikel 75 läsas i förening med skäl 7 i samma tillämpningsföreskrifter, där följande anges:

”Övergångsbestämmelserna måste säkerställa att de personer som åtnjuter vissa förmåner i enlighet med bestämmelserna för kostnadsersättning kan fortsätta att åtnjuta dessa efter det att bestämmelserna för kostnadsersättning upphävts, i enlighet med principen om [skydd] berättigade förväntningar. Pensionsrättigheter som förvärvats enligt bestämmelserna för kostnadsersättning före ledamotsstadgans ikraftträdande måste också garanteras. Dessutom måste hänsyn tas till det särskilda system som tillämpas på ledamöter som, under en övergångsperiod och avseende de ekonomiska villkoren för utövandet av mandatet, omfattas av nationella system i den medlemsstat där de blivit valda i enlighet med artikel 25 eller 29 i ledamotsstadgan.”

B. Italiensk rätt

12 Den 12 juli 2018 antog Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (deputeradekammarens presidium, Italien) beslut nr 14/2018 om ett nytt fastställande av beloppet för livstidsersättning och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar samt efterlevandeförmåner med avseende på de mandatår som fullgjordes till och med den 31 december 2011 (nedan kallat beslut nr 14/2018).

13 I artikel 1 i beslut 14/2018 föreskrivs följande:

”1. Från och med den 1 januari 2019 ska beloppen för livstidsersättning, direkt och till efterlevande, och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar, direkt eller till efterlevande, vars rätt har förvärvats med stöd av de bestämmelser som är i kraft den 31 december 2011, beräknas enligt de nya villkor som föreskrivs i förevarande beslut.

2. Den nya beräkning som avses i föregående punkt ska göras genom att beloppet för den individuella avgiften multipliceras med den omvandlingskoefficient som avser ledamotens ålder vid den tidpunkt då ledamoten fick rätt till livstidsersättning eller den proportionella pensionsutbetalningen.

3. De omvandlingskoefficienter som anges i tabell 1, som bifogats till detta beslut, ska tillämpas.

4. Beloppet för livstidsersättning, direkt och till efterlevande, och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar, direkt och till efterlevande, omräknade i enlighet med förevarande beslut, får inte i något fall överstiga beloppet för livstidsersättning, direkt eller till efterlevande, eller för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar, direkt och till efterlevande, vilket föreskrivs för varje ledamot i den Förordning som var i kraft vid den tidpunkt då parlamentsmandatet börjar.

5. Beloppet för livstidsersättning, direkt och till efterlevande, och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar, direkt och till efterlevande, omräknade i enlighet med detta beslut, får inte i något fall vara lägre än det belopp som har beräknats genom att den individuella avgift som betalas av en ledamot som innehaft ett parlamentsmandat under endast den XVII-valperioden, omräknat i enlighet med artikel 2 ovan, multipliceras med den omvandlingskoefficient som motsvarar 65 års ålder och som var i kraft den 31 december 2018.

6. Om det nya beloppet för livstidsersättning, direkt och till efterlevande, och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar, direkt och till efterlevande, till följd av en ny beräkning enligt detta beslut, sätts ned mer än 50 procent, i förhållande till beloppet för livstidsersättning, direkt och till efterlevande, eller för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar, direkt och till efterlevande, som föreskrivs för varje ledamot i den Förordning som är i kraft vid den tidpunkt då parlamentsmandatet börjar, ska det lägsta belopp som fastställas i enlighet med punkt 5 öka med hälften.

7. På förslag av kvestorsledamöternas kollegium får presidiets, med högst 50 procent, höja beloppet för livstidsersättning, direkt och till efterlevande, och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar, direkt och till efterlevande, vilka omräknas i enlighet med förevarande beslut, till förmån för personer som begär det och för vilka följande villkor är uppfyllda:

a) De uppbär inga andra årsinkomster som överstiger det årliga beloppet för socialt bistånd, med undantag för sådana inkomster som, oavsett titel, eventuellt härrör från den fastighet som är avsedd att användas som huvudsaklig bostad.

b) De lider av allvarliga sjukdomar som kräver livsbefrämjande behandling, vilket styrks av lämpliga handlingar från offentliga vårdinrättningar, eller lider av en sjukdom som medför 100 procents invaliditet som erkänns av de behöriga myndigheterna.

8. Den dokumentation som styrker att villkoren i punkt 7 är uppfyllda ska inges av sökanden vid tidpunkten för ansökan och därefter senast den 31 december varje år.”

II. Bakgrund till tvisten

14 Sökandena, Maria Teresa Coppo Gavazzi och de andra fysiska personer vars namn anges i bilagan, är antingen före detta ledamöter av Europaparlamentet, valda i Italien, eller, vad gäller Vanda Novati, Maria Di Meo, Leda Frittelli, Mirella Musoni, Jitka Frantova och Ida Panusa i målen T-397/19, T-409/19, T-414/19, T-426/19, T-427/19 och T-453/19, efterlevande makar till före detta Europaparlamentsledamöter som valts i samma medlemsstat. Var och en av dem uppbär ålderspension respektive efterlevandepension.

15 Med tillämpning av bestämmelserna i beslut nr 14/2018 sattes pensionsbeloppet ned för ett visst antal italienska ledamöter (eller för deras efterlevande makar) från och med den 1 januari 2019.

16 Med anledning av att de nationella italienska ledamöter som berördes av dessa nedsättningar väckte talan mot beslut nr 14/2018, prövar för närvarande Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (det dömande rådet för deputeradekammaren, Italien) lagenligheten av förevarande nationella beslut.

17 Genom att lägga till en kommentar i pensionsbeskeden för januari 2019 underrättade parlamentet sökandena om att beloppen på deras pensioner kunde komma att omprövas vid genomförandet av beslut nr 14/2018 och att den nya beräkningen eventuellt skulle kunna leda till att felaktigt utbetalda belopp krävdes tillbaka.

18 Enligt parlamentet var parlamentet nämligen skyldigt att tillämpa beslut nr 14/2018 och följaktligen göra en ny beräkning av sökandenas pensionsbelopp, med hänsyn till artikel 2.1 i bilaga III där det föreskrivs att ”[n]ivån på och villkoren för den tillfälliga [ålders]pension[en] är identiska med vad som gäller för pensioner till parlamentsledamöter i det land där ledamoten valts” (nedan kallad den identiska pensionsregeln).

19 Genom ett odaterat meddelande från chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets generaldirektorat (GD) Finanser, som hade bifogats till sökandenas pensionsbesked för februari 2019, underrättade parlamentet sökandena om att dess rättstjänst, genom yttrande nr SJ-0836/18 av den 11 januari 2019, hade bekräftat att beslut nr 14/2018 var tillämpligt på deras situation per automatik (nedan kallat rättstjänstens yttrande). I detta meddelande tillades att så snart parlamentet hade erhållit de nödvändiga uppgifterna från Camera dei deputati (deputeradekammaren, Italien), skulle det underrätta sökandena om det nya fastställandet av deras pensionsbelopp och återkräva den eventuella skillnaden under de följande tolv månaderna. Slutligen informerades sökandena i detta meddelande om att det slutgiltiga fastställandet av deras pensioner skulle fastställas genom en formell rättsakt mot vilken det skulle vara möjligt att anföra klagomål med stöd av artikel 72 i tillämpningsföreskrifterna eller att väcka talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 263 FEUF.

20 Genom meddelanden av den 11 april 2019 (nedan, vad beträffar Luigi Andrea Florio i mål T-465/19, kallade förslaget till beslut), informerade chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser sökandena om att deras pensionsbelopp, med tillämpning av artikel 2.1 i bilaga III, skulle, såsom hade angetts i meddelandet från februari 2019, anpassas till nedsättningen av motsvarande pensioner som i Italien utbetalades till före detta nationella ledamöter av deputeradekammaren med tillämpning av beslut 14/2018. I meddelandena preciserades även att sökandenas pensionsbelopp skulle anpassas redan i april 2019 (med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2019) med tillämpning av de förslag till fastställande av nya pensionsbelopp som hade överlämnats i bilaga till skrivelserna. I meddelandena gavs slutligen sökandena en frist på 30 dagar från mottagandet för att inkomma med synpunkter. Utan sådana synpunkter skulle verkningarna av dessa meddelanden anses vara slutgiltiga och bland annat medföra återkrav av de belopp som felaktigt uppburits för månaderna januari–mars 2019.

21 Med undantag för Luigi Andrea Florio i mål T-465/19 inkom ingen sökande med sådana synpunkter, vilket innebar att verkningarna av de meddelanden som avses i punkt 20 ovan blev slutgiltiga i förhållande till dem.

22 Genom e-postmeddelande av den 14 maj 2019 skickade Luigi Andrea Florio sina synpunkter till den behöriga avdelningen vid parlamentet.

23 Genom skrivelse av den 11 juni 2019 (nedan kallat det slutliga beslutet) angav chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser att de synpunkter som Luigi Andrea Florio hade lämnat inte innehöll några uppgifter som kunde motivera en omprövning av parlamentets ståndpunkt, som hade kommit till uttryck i förslaget till beslut. Pensionsbeloppen och planen för att återbetala de felaktigt utbetalda belopp som följde därav, såsom de hade räknats om och meddelats i bilaga till nämnda förslag till beslut, hade följaktligen vunnit laga kraft vid tidpunkten för delgivningen av det slutliga beslutet.

III. Förfarandet och parternas yrkanden

24 Genom ansökningar som inkom till tribunalens kansli den 27 juni (målen T-389/19–T-393/19), den 28 juni (målen T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19 och T-417/19), den 1 juli (målen T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19), den 2 juli (målen T-421/19, T-422/19, T-425/19–T-427/19,

T-429/19–T-432/19), den 3 juli (T-418/19, T-420/19, T-448/19, T-450/19–T-453/19), den 4 juli (målen T-454/19 och T-463/19) och den 5 juli 2019 (mål T-465/19) väckte sökandena talan i de aktuella målen.

25 Den 10 juli (T-389/19–T-393/19, T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19 och T-417/19) och den 18 juli 2019 (målen T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/18–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19) begärde parlamentet, i enlighet med artikel 68.1 i tribunalens rättegångsregler, att målen skulle förenas.

26 Den 19 juli (målen T-389/19–T-393/19, T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 och T-410/19) och den 22 juli 2019 (målen T-411/19–T-414/19 och T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/18–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19) begärde parlamentet, i enlighet med artikel 69 c i rättegångsreglerna, att målen skulle vilandeförklaras i väntan på att Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (det dömande rådet för deputeradekammaren) hade fattat beslut om giltigheten av beslut nr 14/2018.

27 Den 11 september (målen T-391/19 och T-392/19), den 12 september (mål T-389/19), den 13 september (mål T-393/19), den 16 september (målen T-394/19, T-403/19, T-410/19, T-412/19 och T-416/19), den 17 september (målen T-397/19, T-398/19, T-409/19 och T-414/19), den 18 september (målen T-390/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19, T-429/19–T-431/19, T-436/19 och T-438/19), den 19 september (målen T-426/19, T-427/19, T-435/19, T-439/19, T-442/19, T-445/19 och T-446/19), den 20 september (målen T-432/19, T-440/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-454/19 och T-463/19), den 23 september (mål T-441/19, T-444/19, T-452/19 och T-465/19) och den 24 september 2019 (mål T-453/19), inkom parlamentet med sitt svaromål.

28 Den 27 september (målen T-389/19 och T-390/19), den 30 september (målen T-391/19–T-394/19, T-397/19 och T-398/19), den 1 oktober (målen T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19 och T-409/19–T-411/19), den 2 oktober (målen T-412/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19 och T-430/19–T-432/19), den 3 oktober (målen T-425/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19 och T-450/19–T-454/19) och den 4 oktober 2019 (målen T-426/19, T-427/19, T-429/19, T-463/19 och T-465/19), frågade tribunalen parterna om det var möjligt att dels identifiera ett mindre antal pilotmål bland de 84 liknande mål som vid den tidpunkten hade anhängiggjorts vid tribunalen, dels att därmed vilandeförklara de andra målen till dess att det avgörande genom vilket de mål som identifierats som pilotmål hade avgjorts slutligt vunnit laga kraft. Tribunalen bad dessutom parlamentet att inkomma med bestämmelserna för kostnadsersättning i sin helhet.

29 Den 15 oktober (mål T-452/19), den 18 oktober (målen T-389/19, T-390/19, T-410/19–T-414/19, T-416/19, T-418/19, T-420/19 och T-421/19), den 22 oktober (målen T-391/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19, T-417/19, T-422/19 och T-430/19–T-432/19), den 24 oktober (målen T-425/19–T-427/19, T-429/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-453/19 och T-454/19) och dom av den 28 oktober 2019 (målen T-463/19 och T-465/19), besvarade parlamentet tribunalens fråga och översände bestämmelserna för kostnadsersättning i sin helhet.

30 Den 21 oktober 2019 besvarade sökandena tribunalens fråga.

31 Genom beslut av den 4 november (målen T-389/19–T-394/19, T-397/19 och T-398/19), av den 5 november (målen T-403/19 och T-404/19), av den 6 november (målen T-406/19, T-407/19, T-409/19, T-414/19 och T-416/19), av den 7 november (målen T-410/19–T-412/19, T-417/19,

T-418/19 och T-420/19), av den 8 november (målen T-413/19, T-421/19, T-422/19 och T-425/19), av den 11 november (målen T-426/19, T-427/19, T-429/19–T-431/19 och T-452/19), av den 12 november (målen T-432/19, T-435/19 och T-436/19), av den 13 november (mål T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19 och T-448/19), av den 14 november (målen T-450/19, T-451/19, T-453/19 och T-454/19, och av den 15 november 2019 (målen T-463/19 och T-465/19), och på grund av en ändring i sammansättningen av tribunalens avdelningar tilldelades åttonde avdelningen målen.

32 Genom skrivelser av den 5 och den 28 november 2019 informerade parlament tribunalen om att Luigi Caligaris, sökanden i mål T-435/19, hade avlidit. Med hänsyn till omständigheterna frågade tribunalen, den 2 december 2019, sökandens ombud vilka följder det skulle få för förfarandet. Den 20 december 2019 underrättade Luigi Caligaris ombud tribunalen om att hans änka, Paola Chiaramello, hade för avsikt att fullfölja förfarandet. Den 30 september 2020 informerade Paola Chiaramellos ombud tribunalen om att klienten hade avlidit. Den 7 oktober 2020 informerade Paola Chiaramellos ombud tribunalen om att Enrico Caligaris och Valentina Caligaris, Paola Chiaramellos arvingar, hade för avsikt att fullfölja förfarandet.

33 Den 28 november 2019 beslutade tribunalen att en andra skriftväxling inte var nödvändig.

34 Den 3 december (mål T-389/19), den 4 december (målen T-390/19–T-394/19), den 5 december (målen T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-412/19, T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19 och T-438/19–T-441/19), den 6 december (målen T-413/19, T-414/19, T-416 och T-417/19), den 9 december (målen T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-454/19, T-463/19 och T-465/19), och den 10 december 2019 (målen T-452/19 och T-453/19) bad tribunalen sökandena att ta ställning till parlamentets begäran om vilandeförklaring.

35 Den 3 december (mål T-389/19), den 4 december (målen T-390/19–T-394/19), den 5 december (målen T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-412/19, T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19 och T-438/19–T-441/19), den 6 december (målen T-413/19, T-414/19, T-416/19 och T-417/19), den 9 december (målen T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-454/19, T-463/19 och T-465/19) och den 10 december 2019 (målen T-452/19 och T-453/19), bad tribunalen parterna att ta ställning till möjligheten att förena målen T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19.

36 Den 16 december (målen T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19 och T-409/19–T-414/19, T-416/19 och T-417/19), den 17 december (målen T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19 och T-445/19) och den 19 december 2019 (målen T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19), yttrade sig parlamentet över förslaget att förena målen.

37 Genom skrivelse av den 18 december 2019 begärde sökanden i mål T-389/19 att tribunalen skulle ompröva sitt beslut av den 28 november 2019 och ge sökanden möjlighet att inge en replik.

38 Den 8 januari 2020 yttrade sig sökandena, förutom sökandena i målen T-409/19 och T-446/19, över parlamentets begäran om vilandeförklaring.

39 Den 9 januari 2020 yttrade sig sökandena över förslaget att förena målen.

40 Den 16 januari (målen T-389/19–T-393/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-410/19–T-414/19, T-418/19 och T-420/19) och den 17 januari (målen T-394/19, T-409/19, T-416/19, T-417/19, T-421/19, T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19) beslutade ordföranden på åttonde avdelningen att inte vilandeförklaramålen.

41 Genom beslut av ordföranden på tribunalens åttonde avdelning av den 21 januari 2020 förenades de aktuella målen och mål T-415/19, Laroni/parlamentet, vad gäller den skriftliga och muntliga delen av förfarandet och den slutliga domen, i enlighet med artikel 68 i rättegångsreglerna.

42 Den 23 januari 2020 anmodade tribunalen parlamentet att inkomma med samtliga förberedande handlingar till antagandet av artikel 75 och bilaga III. Tribunalen frågade dessutom parlamentet om dess administrativa praxis på området för löner och pensioner. Parlamentet besvarade frågan och överlämnade de begärda förberedande handlingar den 11 februari 2020.

43 Den 4 mars 2020 begärde sökandena med stöd av artikel 106.2 i rättegångsreglerna att en muntlig förhandling skulle hållas.

44 Den 20 april 2020 beslutade ordföranden på åttonde avdelningen att de aktuella målen skulle ges förtur i enlighet med artikel 67.2 i rättegångsreglerna.

45 Genom skrivelse av den 30 april 2020 informerade parlamentet tribunalen om att Giulietto Chiesa, sökanden i mål T-445/19, hade avlidit. Med hänsyn till omständigheterna frågade tribunalen, den 8 maj 2020, sökandens ombud vilka följder det skulle få för förfarandet. Den 8 juni 2020 underrättade Giulietto Chiesas ombud tribunalen om att hans änka, Fiammetta Cucurnia, hade för avsikt att fullfölja förfarandet.

46 Den 30 april 2020 bad tribunalen parterna att ta ställning till möjligheten att förena de aktuella målen och mål T-415/19, Laroni/parlamentet, med de förenade målen T-345/19, Santini/parlamentet, T-346/19, Ceravolo/parlamentet, T-364/19, Moretti/parlamentet, T-365/19, Capraro/parlamentet, T-366/19, Sboarina/parlamentet, T-372/19, Cellai/parlamentet, T-373/19, Gatti/parlamentet, T-374/19, Wuhrer/parlamentet, T-375/19, Pisoni/parlamentet och T-385/19, Mazzone/parlamentet, och målen T-519/19, Forte/parlamentet och T-695/19, Falqui/parlamentet, vad gäller den muntliga delen av förfarandet.

47 På förslag av åttonde avdelningen beslutade tribunalen den 15 maj 2020, med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till en utökad sammansättning.

48 Den 19 maj 2020 frågade tribunalen parterna om olika aspekter av de aktuella målen.

49 Den 2 respektive den 3 juni 2020 inkom parlamentet och sökandena med sina yttranden över det ovan i punkt 46 nämnda förslaget att förena målen vad gäller den muntliga delen av förfarandet.

50 Den 5 juni 2020 beslutade ordföranden på åttonde avdelningen att förena de aktuella målen och mål T-415/19, Laroni/parlamentet, med de förenade målen T-345/19, Santini/parlamentet, T-346/19, Ceravolo/parlamentet, T-364/19, Moretti/parlamentet, T-365/19, Capraro/parlamentet, T-366/19, Sboarina/parlamentet, T-372/19, Cellai/parlamentet, T-373/19, Gatti/parlamentet, T-374/19, Wuhrer/parlamentet, T-375/19, Pisoni/parlamentet och T-385/19, Mazzone/parlamentet, och med målen T-519/19, Forte/parlamentet och T-695/19, Falqui/parlamentet, vad gäller den muntliga delen av förfarandet.

51 Den 17 juni 2020 besvarade sökandena och parlamentet de frågor som tribunalen hade ställt dem den 19 maj 2020.

52 Genom skrivelse av den 1 juli 2020 begärde sökandena att tribunalen skulle förlänga tiden för att utveckla talan. Den 3 juli 2020 biföll tribunalen delvis denna begäran.

53 Genom skrivelse av den 2 juli 2020 informerade parlamentet tribunalen om att Jitka Frantova, sökanden i mål T-427/19, hade avlidit. Genom skrivelser av den 13 juli 2020 och av den 5 augusti 2020 underrättade även Jitka Frantovas ombud tribunalen om att klienten hade avlidit och angav att han, till tribunalen, skulle översända alla nödvändiga upplysningar om arvet och om vilka följder det skulle få för förfarandet. Den 16 september 2020 underrättade Jitka Frantovas ombud tribunalen om att Daniela Concardia, sökandens arvinge, hade för avsikt att fullfölja förfarandet.

54 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens skriftliga och muntliga frågor vid förhandlingen den 7 juli 2020.

55 Genom beslut av den 8 oktober 2020 beslutade ordföranden för åttonde avdelningen, efter att ha hört parterna, att särskilja mål T-415/19, Laroni/parlamentet från de andra målen i enlighet med artikel 68.3 i rättegångsreglerna.

56 Sökandena har, med undantag för Luigi Andrea Florio i mål T-465/19, yrkat att tribunalen ska

– förklara att meddelandena av den 11 april 2019, som nämns i punkt 20 ovan, är en nullitet eller ogiltigförklara dem,

– förplikta parlamentet att utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen och förplikta parlamentet att följa den framtida domen och att vidta alla initiativ, handlingar eller åtgärder som är nödvändiga för att garantera ett omedelbart fullständigt återställande av den ursprungliga omfattningen av pensionen, och

– förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

57 Luigi Andrea Florio har i mål T-465/19 yrkat att tribunalen ska

– förklara att förslaget till beslut och varje föregående, påföljande eller sammanhängande rättsakt, är en nullitet eller ogiltigförklara dem,

– förplikta parlamentet att utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen och förplikta parlamentet att följa den framtida domen och att vidta alla initiativ, handlingar eller åtgärder som är nödvändiga för att garantera ett omedelbart fullständigt återställande av den ursprungliga omfattningen av pensionen, och

– förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

58 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, eftersom den i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad, och

– förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

IV. Rättslig bedömning

A. Ändamålet med talan och tribunalens behörighet

59 Tribunalen anger inledningsvis att sökandena i ansökan uttryckligen angav att de inte hade för avsikt att bestrida lagenligheten av beslut nr 14/2018 i talan de aktuella målen.

60 Sökandenas ombud har emellertid under förhandlingen bekräftat att vederbörande hänvisar till anföranden från Maurizio Paniz, advokat för sökandena i de förenade målen Santini m.fl./parlamentet, T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 och T-385/19.

61 Eftersom Maurizio Paniz under sitt anförande bestred giltigheten av beslut nr 14/2018 och under den muntliga delen av förfarandet ingav bevisning till stöd för den uppfattningen, ska det erinras om gränserna för tribunalens behörighet i en talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF.

62 Enligt artikel 263 FEUF är inte Europeiska unionens domstol behörig att pröva lagenligheten av en rättsakt som antagits av en nationell myndighet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 28 februari 2017, NF/Europeiska rådet, T-192/16, EU:T:2017:128, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

63 Med hänsyn till denna rättspraxis saknar tribunalen behörig att bedöma lagenligheten av beslut nr 14/2018.

64 Det ska dessutom anges att den bevisning som Maurizio Paniz lade fram under den muntliga delen av förfarandet och som han hänvisade till vid förhandlingen saknar betydelse för utgången i de aktuella målen. Maurizio Paniz ingav dels en kopia av beslut nr 2/2020 av den 22 april 2020 genom vilket Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (det dömande rådet för deputeradekammaren) delvis ogiltigförklarade artikel 1.7 i beslut nr 14/2018. Förevarande ogiltigförklaring har dock ingen betydelse i förevarande fall, eftersom parlamentet inte har mottagit någon begäran om att tillämpa och har följaktligen inte tillämpat de bestämmelser som är identiska med de som anges i artikel 1.7 i beslut nr 14/2018 på sökandena. Maurizio Paniz ingav dels även en kopia av domslutet i domen av den 25 juni 2020 från Commissione contenziosa del senato (senatens kommitté för tvister, Italien). Denna dom avser dock beslut nr 6/2018 från Ufficio di Presidenza del Senato (senatens presidium, Italien) och inte beslut nr 14/2018. Det framgår emellertid att parlamentet, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 2.1 i bilaga III, endast har tillämpat bestämmelser som är identiska med bestämmelserna i beslut nr 14/2018. Slutligen konstaterar tribunalen att parlamentet vid förhandlingen bekräftade att det i framtiden kommer att tillämpa varje ändring av italiensk rätt, och bland annat av beslut nr 14/2018, som skulle kunna följa av de förfaranden som pågår vid Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (det dömande rådet för deputeradekammaren), i enlighet med den identiska pensionsregeln.

65 Även om tribunalen alltså inte kan pröva giltigheten av beslut nr 14/2018 på grundval av artikel 263 FEUF, är den däremot behörig att pröva lagenligheten av parlamentets rättsakter. Inom ramen för förevarande talan om ogiltigförklaring i dessa mål kan tribunalen således pröva huruvida artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III, varigenom den identiska pensionsregeln införs, inte strider mot bestämmelser av högre rang i unionsrätten. Tribunalen kan även pröva om parlamentets tillämpning av bestämmelserna i beslut nr 14/2018, i enlighet med den identiska pensionsregeln, överensstämmer med unionsrätten. Slutligen är tribunalen även behörig att försäkra sig om att de ovan i punkt 20 nämnda meddelandena av den 11 april 2019 och, vad beträffar Luigi Andrea Florio i mål T-465/19, det slutliga beslutet, överensstämmelser med unionsrätten.

B. Huruvida talan i mål T-453/19, Panusa/parlamentet, kan tas upp till sakprövning

66 Vid förhandlingen gjorde parlamentet gällande att talan i mål T-453/19, Panusa/parlamentet, inte kan tas upp till sakprövning, eftersom det angripna beslutet avseende sökanden inte påverkade personens intressen. Detta beslut medförde nämligen inte någon nedsättning av det pensionsbelopp som sökanden erhöll.

67 Ida Panusa genmälde även vid förhandlingen att hon trots allt fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.

68 Enligt fast praxis prövas en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast i den mån som personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den (se dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet, C-237/17 P, EU:C:2019:259, punkt 75 och där angiven rättspraxis). Det ska vara fråga om ett faktiskt intresse och detta ska bedömas den dag talan väcks. Det ska emellertid bestå fram till domstolsavgörandet, vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma i saken (dom av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 42).

69 I förevarande fall har parlamentet, utan att bli motsagd, hävdat att det angripna beslutet inte har medfört någon minskning av det pensionsbelopp som sökanden uppbär.

70 En ogiltigförklaring av det angripna beslutet avseende henne kan följaktligen inte i sig medföra någon fördel för Ida Panusa. Talan i mål T-453/19, Panusa/parlamentet, ska följaktligen avvisas.

C. Prövning i sak

71 Sökandena har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring i de aktuella målen. Den första grunden avser bristande behörighet hos den som upprättade meddelandena av den 11 april 2019, som angavs i punkt 20 ovan, och det slutliga beslutet (nedan tillsammans kallade de angripna besluten) samt avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Sökanden har med den andra grunden hävdat att det saknas rättslig grund och att artikel 75 har tillämpats felaktigt. Genom den tredje grunden har sökandena gjort gällande en felaktig rättstillämpning avseende kvalificeringen av beslut nr 14/2018 och en felaktig tillämpning av det ”lagförbehåll” som föreskrivs i artikel 75.2. Den fjärde grunden avser åsidosättandet av rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar, proportionalitetsprincipen, likhetsprincipen och åsidosättandet av rätten till egendom.

72 Innan tribunalen bedömer huruvida det finns fog för dessa grunder, är det lämpligt att pröva sökandenas yrkande att förklara att de angripna besluten är en nullitet.

73 Enligt fast rättspraxis ska unionsinstitutionernas rättsakter i princip presumeras vara giltiga och därmed ha rättsverkan, även om de är behäftade med fel, så länge de inte har ogiltigförklarats eller återkallats (se dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 48, och dom av den 9 december 2014, Lucchini/kommissionen, T-91/10, EU:T:2014:1033, punkt 70 och där angiven rättspraxis).

74 Med undantag från denna princip ska dock rättsakter som är behäftade med fel som är så uppenbart grova att de inte kan tolereras av unionens rättsordning, anses sakna all rättsverkan, även tillfällig sådan, det vill säga att de ska rättsligt betraktas som nulliteter. Detta undantag syftar till att bevara jämvikten mellan två grundläggande, men ibland motstridiga, krav som en rättsordning har att

uppfylla, nämligen stabila rättsförhållanden och lagenlighet (se dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 49, och dom av den 9 december 2014, Lucchini/kommissionen, T-91/10, EU:T:2014:1033, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

75 Följderna av att en rättsakt från en unionsinstitution förklaras vara en nullitet är så allvarliga att det förutsätts att en sådan förklaring av rättssäkerhetsskäl förbehålls ytterst extrema fall (se dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 50, och dom av den 9 december 2014, Lucchini/kommissionen, T-91/10, EU:T:2014:1033, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

76 Slutligen ska det återigen erinras om att sådana brister som leder till att domstolen slår fast att en rättsakt är en nullitet skiljer sig från de rättsstridiga förfaranden som i princip medför att rättsakter ogiltigförklaras vid den prövning av rättsakternas lagenlighet som föreskrivs i fördraget, inte på grund av sin art, utan på grund av att de är allvarliga och flagranta. Rättsakter som är behäftade med brister som är så uppenbart allvarliga att de påverkar de väsentliga villkoren för rättsakten ska rättsligt sett betraktas som nulliteter (se dom av den 9 september 2011, dm-drogerie markt/harmoniseringskontoret – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, punkt 86).

77 De fel som sökandena har åberopat förefaller emellertid, av följande skäl, inte vara så grova att det är uppenbart att de angripna besluten ska betraktas som nulliteter.

1. Den första grunden: Bristande befogenhet hos den som antog de angripna besluten och åsidosättande av motiveringsskyldigheten

78 Den första grunden omfattar två delar. Den första delgrunden avser bristande befogenhet hos den som antog de angripna besluten. Den andra delgrunden avser bristande motivering.

a) Den första grundens första del: Bristande befogenhet hos den som antog de angripna besluten

79 Inom ramen för den första delgrunden har sökandena i den första invändningen hävdat att de angripna besluten borde ha antagits av parlamentets presidium och inte av chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser. Enligt sökandena är denna lösning nödvändig bland annat med hänsyn till artikel 11a.6 och artikel 25.3 i parlamentets arbetsordning, såsom de var tillämpliga vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna, det vill säga under den åttonde valperioden (nedan kallad arbetsordningen). Enligt sökandena ger dessa två bestämmelser parlamentets presidium en allmän befogenhet vad gäller ledamöternas ekonomiska rättigheter. Det var skälet till att parlamentets presidium antog bestämmelserna för kostnadsersättning. En annan bekräftelse på denna allmänna befogenhet hos parlamentets presidium finns i skäl 1 i tillämpningsföreskrifterna, där det anges att ”[p]residiet har exklusiv befogenhet när det gäller genomförandet av ledamotsstadgans ekonomiska bestämmelser”. Enligt sökandena har parlamentets presidium aldrig uttalat sig om någon nedsättning av deras pensionsrättigheter. Med beaktande av dessa omständigheter har sökandenas pensionsrättigheter omräknats av ett organ, nämligen chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser och vederbörande saknar helt behörighet, vilket innebär att de angripa besluten är rättsstridiga.

80 Sökandena har i den andra invändningen hävdat att de angripna besluten även är rättsstridiga på så sätt att de i motsats till vad som föreskrivs i artikel 28 i arbetsordningen, inte har varit föremål för någon bedömning eller analys av kvestorskollegiet. Sökandena har på denna punkt hävdat att parlamentet inte kunde begränsa sig till att tillämpa beslut nr 14/2018 och att parlamentet nödvändigtvis borde ha genomfört ytterligare uträkningar för att beräkna det nya beloppet för pensionsrättigheterna. Denna anpassning vid genomförandet av beslut nr 14/2018 på unionsnivå

borde enligt sökandena ha varit föremål för interna bedömningar, på grundval av samråd med organ som är behöriga i frågor som rör ledamöternas rättigheter, och borde inte ha delegerats till en enhet inom parlamentet.

81 Parlamentet har gjort gällande att talan i målen inte ska bifallas såvitt avser den första grundens första del.

82 Vad beträffar den första invändningen är parterna eniga om att parlamentets presidium enligt artikel 25.3 i arbetsordningen ska fatta ekonomiska, organisatoriska och administrativa beslut i frågor som rör ledamöterna på förslag från generalsekreteraren eller en politisk grupp. Parlamentet anser emellertid att denna bestämmelse begränsar presidiets handlande till att anta allmänna och abstrakta bestämmelser och inte till individuella beslut. Sökandena anser däremot att de angripna besluten borde ha antagits på grundval av artikel 25.3, även om de utgör rättsakter med individuell räckvidd.

83 Det framgår av fast rättspraxis att artikel 25.3 i arbetsordningen ger parlamentets presidium en allmän befogenhet, bland annat i fråga om finansiella frågor som rör ledamöterna. Denna bestämmelse utgör således den grund på vilken parlamentet kan stödja sig på för att, på förslag av parlamentets generalsekreterare eller av en politisk grupp, anta bestämmelser i dessa frågor (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet, T-439/09, EU:T:2011:600, punkt 64).

84 Det har dessutom redan slagits fast att tillämpningsföreskrifterna, som har antagits av parlamentets presidium, särskilt syftar till, såsom framgår av skäl 3, att ersätta bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till parlamentets ledamöter. Tillämpningsföreskrifterna reglerar således finansiella frågor som rör ledamöterna i den mening som avses i artikel 25.3 i arbetsordningen (dom av den 29 november 2017, Montel/parlamentet, T-634/16, ej publicerad, EU:T:2017:848, punkterna 50 och 51).

85 Även om parlamentets presidium alltså är behörigt att anta allmänna och abstrakta regler enligt artikel 25.3 i arbetsordningen och, av liknande skäl, enligt artikel 11a.6 i arbetsordningen, innebär det inte att presidiet även är behörigt att anta individuella beslut i ekonomiska frågor som rör ledamöterna.

86 Tvärtom kan parlamentets administration utan att åsidosätta artikel 25.3 i arbetsordningen anförtros en sådan befogenhet, eftersom det är denna institutions presidium som har fastställt gränserna och formerna för utövandet av befogenheten (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 6 september 2018, Bilde/parlamentet, C-67/18 P, ej publicerat, EU:C:2018:692, punkterna 36 och 37).

87 Med hänsyn till denna befogenhetsfördelning mellan parlamentets presidium och administration har det redan slagits fast att ett individuellt beslut i vilket pensionsrättigheter för ledamöter fastställs inte enbart är ett beslut som antas inom ramen för en närliggande befogenhet, i den meningen att administrationen inte har något utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställandet av pensionsrättigheter, utan beslutet är till och med rent deklaratoriskt till sin karaktär vad gäller innehållet i dessa rättigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet, T-439/09, EU:T:2011:600, punkt 38).

88 Följaktligen finns det inget som hindrar parlamentet från att ge administrationen befogenhet att anta individuella beslut, bland annat inom området pensionsrättigheter och fastställande av pensionsbelopp. Det återstår dock att kontrollera huruvida chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser i förevarande fall hade en sådan befogenhet.

89 I artikel 73.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning

(EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1), föreskrivs att varje unionsinstitution ska i enlighet med sin arbetsordning delegera utanordnarens funktioner till anställda på lämplig nivå. Den ska i sina interna administrativa regler ange de anställda till vilka dessa funktioner delegeras, hur omfattande de delegerade befogenheterna ska vara och om de personer som delegerats befogenheter får vidaredelegera dem.

90 Som svar på en skriftlig fråga från tribunalen har parlamentet emellertid, som bevis för detta, angett att chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter”, vid GD Finanser vid denna institution, hade utsetts till vidaredelegerad utanordnare för budgetrubrik 1030, som avser de ålderspensioner som avses i bilaga III till bestämmelserna för kostnadsersättning, genom beslut FINS/2019–01 av parlamentets generaldirektör för finanser av den 23 november 2018. I enlighet med artikel 73.3 i förordning nr 2018/1046 anges det dessutom uttryckligen i beslut FINS/2019–01 att enligt denna vidaredelegering av befogenhet får chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser bland annat göra rättsliga och budgetära åtaganden, kontrollera och godkänna utgifter, men även fastställa beräknade och utestående fordringar och upprätta betalningskrav.

91 Det framgår dessutom att de bestämmelser som fastställts genom tillämpningsföreskrifterna och bestämmelserna för kostnadsersättning, såsom de har antagits av parlamentets presidium, inte har ändrats av chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser, utan vederbörande har endast genomfört dem. Frågan om denna chef har iakttagit bestämmelserna i dessa två regelverk kommer att bedömas nedan i samband med prövningen av de andra grunderna.

92 I motsats till vad sökandena har hävdat hade chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser således befogenhet att anta de angripna besluten.

93 Vad gäller den andra invändningen kan tribunalen inte godta sökandenas argument att kvestorerna borde ha hörts innan de angripna besluten antogs.

94 Såsom sökandena med rätta har påpekat föreskrivs det visserligen i artikel 28 i arbetsordningen att ”[k]vestorerna ska ha ansvaret för administrativa och ekonomiska frågor som direkt berör ledamöterna, i enlighet med riktlinjer fastställda av presidiet, samt för andra uppgifter som tilldelas dem”. Denna bestämmelse ska emellertid läsas mot bakgrund av artikel 25.8 i arbetsordningen, i vilken det anges att ”[p]residiet ska fastställa riktlinjer för kvestorerna och får begära att de utför vissa uppgifter.”

95 Det framgår emellertid inte någonstans i sökandenas inlagor att parlamentets presidium skulle ha antagit riktlinjer eller fastställt specifika uppgifter, i den mening som avses i artikel 25.8 och artikel 28 i arbetsordningen, som krävde att kvestorerna hördes innan de angripna besluten antogs eller, mer allmänt, att de borde ha antagit de angripna besluten, trots att de var individuella beslut. Parlamentet kan således inte klandras för att inte ha hört kvestorerna, trots att det inte fanns någon text som krävde detta under sådana omständigheter.

96 Sökandena har slutligen kritiserat parlamentet för att vid beräkningen av det nya pensionsbeloppet ha tillämpat beslut nr 14/2018, samtidigt som det anpassats för att beakta varje sökandes personliga situation. En sådan anpassning av beslut nr 14/2018 borde emellertid ha varit föremål för interna bedömningar genom att höra behöriga organ i fråga om ledamöternas rättigheter och borde inte ha delegerats till en enhet inom parlamentet.

97 Även om det antas att parlamentet anpassade beslut nr 14/2018, vilket kommer att prövas inom ramen för de övriga grunderna nedan, är det under alla omständigheter tillräckligt att erinra om att chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser, såsom anges i punkterna 90–95 ovan, hade befogenhet att anta de angripna besluten och att det inte föreskrevs någon skyldighet att först höra kvestorskollegiet.

98 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grundens första del.

b) Den första grundens andra del: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

99 Inom ramen för den andra delgrunden har sökandena hävdat att de angripna besluten saknar motivering, eftersom parlamentet endast bekräftade att beslut nr 14/2018 tillämpades automatiskt på unionsnivå utan att tydlig ange det resonemang som ledde fram till denna slutsats och genom att felaktigt grunda sig på artikel 75. Parlamentet har även åsidosatt sin motiveringsskyldighet, eftersom besluten inte antogs efter en intern och djupgående analys eller efter det att parlamentets presidium eller kvestorerna hade gjort en bedömning. Sökandena har dessutom hävdat att besluten förefaller grunda sig på rättstjänstens yttrande. Yttrandet har emellertid varken onämnts i de angripna besluten eller bifogats dem. Slutligen har sökandena kritiserat parlamentet för att dels inte ha analyserat i vilken mån en retroaktiv tillämpning av ett mindre förmånligt pensionssystem skulle kunna överensstämma med unionsrätten, dels endast ha hävdat att parlamentet saknade behörighet att pröva giltigheten av beslut nr 14/2018. Parlamentet har därigenom åsidosatt såväl artikel 296 FEUF som artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

100 Parlamentet har gjort gällande att talan inte kan bifallas såvitt avser den första grundens andra del.

101 Den motivering som krävs enligt artikel 296 andra stycket FEUF och enligt artikel 41.2 c i stadgan ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 andra stycket FEUF inte ska ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och samtliga rättsregler på det ifrågavarande området (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 mars 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, punkt 58 och där angiven rättspraxis). Vad särskilt gäller skyldigheten att motivera individuella beslut har denna till syfte, utöver att möjliggöra domstolsprövning, att ge den berörde de upplysningar som är nödvändiga för att denne ska kunna bedöma om beslutet eventuellt är behäftat med ett sådant fel att dess giltighet kan ifrågasättas (se dom av den 10 november 2017, Icap m.fl./kommissionen, T-180/15, EU:T:2017:795, punkt 287 och där angiven rättspraxis).

102 I förevarande fall ska det prövas huruvida de angripna besluten, förutom det beslut som rör Luigi Andrea Florio och vars lagenlighet kommer att prövas nedan i punkterna 108 och 109, är välgrundade i den mening som avses i den rättspraxis som angavs ovan i punkt 101.

103 Tribunalen anger att i punkt 1 i de angripna besluten erinras det om att deputeradekammarens presidium antog beslut nr 14/2018 där det föreskrivs att från och med den 1 januari 2019 skulle pensionsbeloppen sättas ned för de mandatår som hade fullgjorts till och med den 31 december 2011.

104 I punkt 2 i de angripna besluten hänvisas det till artikel 75, men även till artikel 2.1 i bilaga III, där det föreskrivs att nivån på och villkoren för den tillfälliga pensionen ska vara identiska med vad som gäller för pensioner till parlamentsledamöter i det land där ledamoten valts. I de angripna besluten anges således uttryckligen den rättsliga grunden.

105 I punkt 3 i de angripna besluten preciseras att med hänsyn till att beslut nr 14/2018 och de bestämmelser som avses i punkt 104 ovan har antagits, ska sökandenas pensionsbelopp på motsvarande sätt anpassas för att överensstämma med de pensionsbelopp som deputeradekammaren utbetalar till sina ledamöter. I de angripna besluten hänvisas till meddelandet från chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser, vilket hade bifogats till sökandenas pensionsbesked från februari 2019. I meddelandet angav förevarande chef att sökandena skulle delges det nya fastställandet av beloppet för deras pension och att en eventuell skillnad skulle krävas tillbaka under de tolv kommande månaderna.

106 I punkterna 4 och 5 i de angripna besluten meddelades sökandena att deras pensionsbelopp redan från april 2019 skulle beräknas i enlighet med förslagen till fastställande av nya pensionsbelopp, vilka hade bifogats till dessa beslut. De belopp som felaktigt hade uppburits för perioden mellan januari och mars 2019 var dessutom angivna och det angavs hur parlamentet tänkte återkräva dem.

107 I punkterna 6–8 i de angripna besluten informeras slutligen sökandena om möjligheten att inkomma med synpunkter inom 30 dagar. Det specificeras även att om sådana synpunkter inte ingavs inom tidsfristen skulle de angripna besluten bli slutgiltiga och att de i ett sådant fall kunde bli föremål för en talan om ogiltigförklaring vid tribunalen med stöd av artikel 263 FEUF. Slutligen anges möjligheten att inge ett skriftligt klagomål till parlamentets generalsekreterare med stöd av artikel 72.1 i tillämpningsföreskrifterna.

108 Vad specifikt gäller Luigi Andrea Florio i mål T-465/19, anges endast följande i det slutliga beslutet. Parlamentet inte är behörigt att ifrågasätta giltigheten av beslut nr 14/2018. Vidare utgör rättstjänstens yttrande en handling som är tillgänglig för allmänheten på denna institutions webbplats. Dessutom innehåller inte Luigi Andrea Florios yttrande av den 14 maj 2019 några uppgifter som kan motivera en omprövning av den ståndpunkt som uttryckts i förslaget till beslut. Följaktligen preciseras alltså att beloppet för ålderspensionen och den återbetalningsplan som följde därav, såsom den hade räknats om och meddelats i bilaga till förslaget till beslut, hade blivit slutgiltiga vid den tidpunkt då det slutliga beslutet delgavs. I det slutliga beslutet nämns slutligen möjligheten att väcka talan om ogiltigförklaring av beslutet med stöd av artikel 263 FEUF. Det erinras om möjligheten att inge ett klagomål till Europeiska ombudsmannen enligt artikel 228 FEUF, om Luigi Andrea Florio anser sig ha varit föremål missförhållanden. Det anges att skriftligt klagomål kan inges till parlamentets generalsekreterare med stöd av artikel 72.1 i tillämpningsföreskrifterna.

109 Även om det är riktigt att det slutliga beslutet är föga underbyggt, kan prövningen av huruvida motiveringsskyldigheten har iakttagits inte begränsas till enbart denna handling. I enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 101 ovan ska även det faktiska och rättsliga sammanhang i vilket det slutliga beslutet antogs beaktas vid denna prövning. Detta tillvägagångssätt är särskilt relevant, eftersom det i det slutliga beslutet uttryckligen hänvisas till förslaget till beslut och eftersom Luigi Andrea Florio dessutom utan åtskillnad hänvisade till förslaget till beslut och det slutliga beslutet i sin ansökan. Vad beträffar Luigi Andrea Florio i mål T-465/19 ska således även de omständigheter som beskrivs i punkterna 103–107 ovan beaktas.

110 Det är visserligen riktigt, såsom sökandena har hävdat, att de skäl som föranledde parlamentet att anse att bestämmelserna i beslut nr 14/2018 även är tillämpliga på dem, egentligen endast anges i rättstjänstens yttrande. Parlamentet har således i punkterna 9–14 och 16 i yttrandet förklarat att bilaga III inte skapar något självständigt pensionssystem, i den meningen att institutionen enligt den identiska pensionsregeln är skyldig att tillämpa bestämmelserna i beslut nr 14/2018.

111 På samma sätt har sökandena med rätta hävdat att rättstjänstens yttrande varken nämns i eller bifogats till de angripna besluten eller, vad beträffar Luigi Andrea Florio i mål T-465/19, förslaget till beslut.

112 Sökandenas två konstateranden visar emellertid inte att parlamentet har åsidosatt motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF och enligt artikel 41.2 c i stadgan.

113 Motiveringsskyldigheten kräver inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges, i synnerhet inte när de angripna besluten, såsom i förevarande fall, antas i ett sammanhang som är känt för den som beslutet är riktat till.

114 Sökandena har själva medgett att rättstjänstens yttrande nämndes i meddelandet från chefen för enheten ”Ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets GD Finanser, vilket hade bifogats till pensionsbeskeden för februari 2019. Meddelandet var dels riktat till samtliga sökande, dels hänvisades det uttryckligen dit i de angripna besluten eller, när det gäller Luigi Andrea Florio i mål T-465/19, i förslaget till beslut.

115 Det var tillåtet för sökandena att begära att få tillgång till rättstjänstens yttrande. Det slutliga beslutet innehöll dessutom en direkt länk till parlamentets webbsida där yttrandet var tillgängligt för allmänheten. Det kan under alla omständigheter konstateras att samtliga sökande har fogat yttrandet till sin ansökan som bilaga.

116 Av dessa omständigheter kan slutsatsen dras att sökandena hade fri tillgång till och fullständig kännedom om innehållet i rättstjänstens yttrande innan de väckte talan. Därmed hade de möjlighet att ta reda på yttrandenas innehåll för att bättre förstå de angripna besluten.

117 Av det ovan anförda följer att parlamentet på ett klart och entydigt sätt redogjorde för skälen till att det tillämpade bestämmelserna i beslut nr 14/2018 och till att det antog de angripna besluten. Sökandena har dessutom kunnat göra gällande sina rättigheter vid tribunalen, vilket bland annat framgår av innehållet i de faktiska och rättsliga argument som de har anfört inom ramen för talan i de aktuella målen. De angripna besluten är således tillräckligt motiverade.

118 Motiveringsskyldigheten utgör slutligen en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan huruvida motiveringen är hållbar, vilken ska hänföras till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Motiveringen av ett beslut består nämligen i att beslutsfattaren formellt anger vilka skäl beslutet grundar sig på. Motiveringen kan vara tillräcklig trots att den innehåller felaktiga skäl (se dom av den 31 maj 2018, Korwin-Mikke/parlamentet, T-352/17, EU:T:2018:319, punkt 20 och där angiven rättspraxis). Invändningar och argument som avser att ifrågasätta rättsaktens lagenlighet i materiellt hänseende saknar således verkan om de åberopas till stöd för en grund som avser avsaknad av, eller otillräcklig, motivering (se dom av den 19 december 2019, ZQ/kommissionen, T-647/18, ej publicerad, EU:T:2019:884, punkt 120 och där angiven rättspraxis).

119 Sökandenas argument att de angripna besluten inte antogs efter en intern och djupgående analys eller efter det att parlamentets presidium eller kvestorerna hade gjort en bedömning, saknar därmed relevans, eftersom det inte avser de angripna beslutens motivering. Detta argument har under alla omständigheter underkänts inom ramen för den första grundens första del.

120 Sökandena kan på samma sätt inte vinna framgång med argumenten att parlamentet för det första motiverade att beslut nr 14/2018 skulle tillämpas på dem genom att felaktigt grunda sig på artikel 75, för det andra att parlamentet, till följd av rättstjänstens yttrande, förklarade sig sakna behörighet att pröva lagenligheten av beslut nr 14/2018 och, för det tredje, att parlamentet borde ha kontrollerat, vilket parlamentet inte gjorde, huruvida den påstådda automatiska och retroaktiva tillämpningen av beslut nr 14/2018 på sökandena var förenlig med bland annat unionsrätten, och bland annat bestämmelserna i stadgan. Sådana argument saknar nämligen samband med motiveringsskyldigheten. Frågan huruvida dessa argument är välgrundade kommer emellertid att prövas nedan i samband med övriga grunder.

121 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grundens andra del. Således kan talan inte bifallas på den första grunden.

2. Den andra grunden: Avsaknad av giltig rättslig grund och felaktig tillämpning av artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna

122 Till stöd för den andra grunden har sökandena i huvudsak gjort gällande att de angripna besluten saknar giltig rättslig grund. Bilaga III som sådan är nämligen inte längre tillämplig. Vidare tillåter inte artikel 75 parlamentet att på ett ogynnsamt sätt ändra behandlingen av sina före detta ledamöter. Tvärtom syftar den sistnämnda bestämmelsen till att skydda de före detta ledamöternas förvärvade rättigheter. Enligt sökandena är det således fel att grunda de angripna besluten på bilaga III och artikel 75.

123 Sökandena har under alla omständigheter hävdat att parlamentet gjorde ett allvarligt fel vid tillämpningen av artikel 75. Bestämmelsen utgör nämligen hinder för att parlamentet ska kunna sätta ned sina före detta ledamöters pensionsbelopp. Dessutom var hänvisningen till nationell rätt i bilaga III endast tillämplig när den före detta ledamoten valde att ansluta sig till det pensionssystem som hade inrättats genom bilagan och inte senare, för att ändra bestämmelserna för att beräkna dessa pensioner. Slutligen ska hänsyn tas till artikel 29 i ledamotsstadgan, som begränsar medlemsstaternas bestämmelser som avviker från denna stadga på området för ålderspension, till att inte överstiga två valperioder för parlamentet.

124 Slutligen har sökandena, som svar på en skriftlig fråga från tribunalen, framställt en invändning om rättsstridighet avseende artikel 2.1 i bilaga III, om denna skulle tolkas så, att parlamentet får ifrågasätta slutligt förvärvade situationer. Enligt sökandena strider en sådan möjlighet mot artikel 28 i ledamotsstadgan.

125 Parlamentet har gjort gällande att talan inte ska bifallas såvitt avser den andra grunden.

126 Inledningsvis anger tribunalen att enligt artikel 74 i tillämpningsföreskrifterna upphörde bestämmelserna för kostnadsersättning att gälla den dag då ledamotsstadgan trädde i kraft, det vill säga den 14 juli 2009. Som ett undantag från denna bestämmelse vidhåller dock artikel 74 i tillämpningsföreskrifterna, i förening med artikel 75 i dessa, bland annat den identiska pensionsregeln i bilaga III i kraft under en övergångsperiod. Det ska därmed konstateras att bestämmelserna i bilagan inte har upphävts och är fortfarande är tillämpliga, i förevarande fall i sökandenas situation.

127 Denna slutsats påverkas inte av sökandenas argument om en analog tillämpning av artikel 29 i ledamotsstadgan. Det är riktigt att det i artikel 29 i ledamotsstadgan föreskrivs att bestämmelser som medlemsstaterna har beslutat om och som avviker från bestämmelserna i ledamotsstadgan bland annat i fråga om ålderspension, är tillämpliga under en övergångsperiod som inte får vara längre än två valperioder för parlamentet. Det går dock inte att av denna artikel, som avser medlemsstaternas bestämmelser, dra slutsatsen att även parlamentet skulle vara tvunget att begränsa alla undantag från ledamotsstadgan på området för ålderspension för en period som omfattar högst två valperioder. Även om det antogs att den tidsmässiga begränsning som föreskrivs i artikel 29 i ledamotsstadgan kan tillämpas på artiklarna 74 och 75, skulle detta i vart fall varken kunna medföra att dessa två artiklar blir ogiltiga eller, följaktligen, leda till att de angripna besluten ogiltigförklaras. En period som motsvarar två valperioder, det vill säga tio år, har nämligen inte förflutit mellan ikraftträdandet av tillämpningsföreskrifterna och den tidpunkt då de angripna besluten antogs. Tillämpningsföreskrifterna trädde i kraft den 14 juli 2009, medan de angripna besluten antogs den 11 april 2019 och vad beträffar Luigi Andrea Florio i mål T-465/19 den 11 juni 2019. Även om den tidsbegränsning som föreskrivs i artikel 29 i ledamotsstadgan kunde tillämpas analogt på artiklarna 74 och 75, skulle denna tillämpning under alla omständigheter sakna verkan i förevarande fall.

128 Efter detta förtydligande anser tribunalen att det är lämpligt att klargöra tillämpningsområdet för artikel 75 innan sökandenas övriga argument prövas.

a) Tillämpningsområdet för artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna

129 Artikel 75 innehåller två punkter. Även om både artikel 75.1 första stycket och artikel 75.2 avser före detta ledamöternas rätt till ålderspension, avser deras respektive tillämpningsområde situationen för före detta ledamöter som har börjat uppbära sin pension innan ledamotsstadgan trädde i kraft, det vill säga den 14 juli 2009, och situationen för de före detta ledamöter som har börjat uppbära pension efter detta datum.

130 För det första är artikel 75.1 första stycket tillämplig på före detta ledamöter som har börjat uppbära sin ålderspension innan ledamotsstadgan trädde i kraft. Enligt ordalydelsen i bestämmelsen fortsätter ledamöterna efter detta datum att omfattas av det pensionssystem som inrättats genom bilaga III. Beräkningen och utbetalningen av deras ålderspension grundar sig följaktligen på bestämmelserna i bilagan.

131 För det andra garanterar artikel 75.2 i första meningen att de pensionsrättigheter som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan trädde i kraft genom tillämpning av bilaga III ska kvarstå. Även om rätten till ålderspension kvarstår efter det att ledamotsstadgan trädde i kraft, preciseras det emellertid i artikel 75.2 andra meningen att den faktiska rätten till denna pension är villkorad i två hänseenden. För det första ska före detta ledamöter uppfylla villkoren för detta i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning. För det andra ska före detta ledamöter ha lämnat in sin begäran om utbetalning av pension inom sex månader efter det att deras rätt uppstod enligt artikel 3.2 i bilaga III. Följaktligen grundar sig även här beräkningen och utbetalningen av deras ålderspension på bestämmelserna i bilaga III, men den faktiska rätten till ålderspension är villkorad av att kraven i artikel 75.2 andra meningen är uppfyllda.

132 En systematisk tolkning av artikel 75 utesluter således att punkt 1 första stycket i bestämmelsen tillämpas på före detta ledamöter som har börjat uppbära sin ålderspension efter det att ledamotsstadgan trädde i kraft. Själva ordalydelsen i artikel 75.1 första stycket begränsar nämligen dess tillämpningsområde till att endast avse före detta ledamöter som redan uppbar ålderspension ”innan” ledamotsstadgan trädde i kraft (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 maj 2017, Costa/parlamentet, T-15/15 och T-197/15, ej publicerad, EU:T:2017:332, punkt 42).

133 Denna systematiska tolkning leder i likhet därmed till att artikel 75.2 inte är tillämplig på före detta ledamöter som börjat uppbära sin ålderspension innan ledamotsstadgan trädde i kraft. Dessa före detta ledamöter kan nämligen inte omfattas av artikel 75.2, såvida det inte anses att de två punkterna i denna artikel innehåller bestämmelser som är likartade och överflödiga. Det vore dessutom föga logiskt att på nytt kräva av dessa före detta ledamöter, på grundval av artikel 75.2 andra meningen, borde ha lämnat in ansökan om utbetalning av ålderspension inom sex månader efter det att deras rätt uppkom, trots att denna formalitet med nödvändighet borde ha fullgjorts före den 14 juli 2009, eftersom de redan före detta datum uppbar en sådan pension.

134 Följaktligen ska sökandenas argument prövas genom att skilja på de sökande som hade börjat uppbära ålderspension före den 14 juli 2009 och de som uppbar pension efter förevarande datum. Eftersom parterna dessutom är eniga om att den aktuella rätten till efterlevandepension utgör en rättighet som är beroende av och härledd ur den avlidne före detta ledamotens rätt till ålderspension, ska det, för att avgöra vilket datum i artikel 75 som är tillämplig, hänvisas till det datum då den före detta ledamoten började uppbära sin ålderspension på grundval av bilaga III.

b) Situationen för de sökande som omfattas av artikel 75.1 första stycket i tillämpningsföreskrifterna

135 Med hänsyn till det ovan anförda är artikel 75.1 första stycket tillämplig på de sökande som började uppbära ålderspension före den 14 juli 2009, vilket således utesluter sökandena i målen T-390/19, T-393/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-425/19, T-430/19, T-436/19, T-441/19, T-442/19, T-444/19, T-445/19, T-452/19 och T-465/19. Artikel 75.1 första stycket är även tillämplig på samtliga sökanden som har rätt till efterlevandepension, det vill säga sökandena i målen T-397/19, T-409/19, T-414/19, T-426/19 och T-427/19. De avlidna makarna hade nämligen alla börjat uppbära ålderspension före den 14 juli 2009.

136 I artikel 75.1 första stycket föreskrivs att ”den ålderspension som tilldelas i enlighet med bilag[a]… III till bestämmelserna för kostnadsersättning ska fortsätta att betalas ut enligt [denna] bilag[a] till de personer som mottagit dessa förmåner innan ledamotsstadgan träder i kraft”.

137 I artikel 2.1 i bilaga III anges vidare den identiska pensionsregeln, som är central för de aktuella målen, och den lyder enligt följande:

”Nivån på och villkoren för den tillfälliga pensionen är identiska med vad som gäller för pensioner till parlamentsledamöter i det land där ledamoten valts.”

138 Den tvingande formuleringen i denna bestämmelse – ”[n]ivån på och villkoren för den tillfälliga pensionen är identiska” – ger inte parlamentet något utrymme för en självständig beräkningsmetod. Med förbehåll för iakttagandet av bestämmelser av högre rang i unionsrätten, inbegripet allmänna rättsprinciper och stadgan, är parlamentet skyldigt att fastställa nivån på och villkoren för ålderspension för en före detta Europaparlamentsledamot som omfattas av tillämpningsområdet för bilaga III på grundval av nivåer och villkor som fastställs i tillämplig nationell rätt, det vill säga, i förevarande fall, på grundval av de bestämmelser som fastställs i beslut nr 14/2018. Tribunalen konstaterar att parterna är eniga om denna tolkning.

139 På samma sätt innebär användningen av presens indikativ – ”är identiska” – att skyldigheten att tillämpa samma bestämmelser om nivå och villkor som föreskrivs i den berörda medlemsstatens lagstiftning inte är begränsad till att reglera före detta ledamöters tidigare situation, det vill säga före antagandet av ledamotsstadgan, utan den fortsätter att ha verkningar så länge som ålderspensionen betalas ut.

140 Denna dubbla tolkning stöds av artikel 75.1 första stycket, där det uttryckligen anges att ålderspensioner ”ska fortsätta att betalas ut” med tillämpning av bilaga III. Den omständigheten att det även här används en tvingande formulering och presens indikativ bekräftar dels att bestämmelserna i artikel 2.1 i bilaga III fortsätter att gälla även efter det att ledamotsstadgan trädde i kraft, dels att parlamentet saknar utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av dessa bestämmelser.

141 Av det ovan anförda följer att det enligt artikel 75.1 första stycket jämförd med artikel 2.1 i bilaga III uttryckligen krävs att parlamentet alltid ska tillämpa samma bestämmelser som avser pensionens nivå och villkor som de som fastställs i den berörda medlemsstatens lagstiftning. Såsom angetts ovan i punkt 138 kan parlamentet endast bortse från denna skyldighet om genomförandet av dessa bestämmelser, med hänsyn till principen om normhierarki, leder till att bestämmelser av högre rang i unionsrätten åsidosätts.

142 Även om tillämpningen av dessa bestämmelser, såsom i förevarande fall, innebär en nedsättning av pensionsbeloppen, kan den dock inte anses påverka förmånstagarnas förvärvade pensionsrättigheter.

143 Det framgår nämligen av artikel 75.1 första stycket jämförd med bilaga III att de förvärvade rättigheterna för ålderspension, som härrör från avgifter som före detta ledamöter har betalat, endast utgör beräkningsgrunden för ålderspensionen. Däremot finns det inte någon bestämmelse i artikel 75.1 första stycket och bilaga III som garanterar att pensionsbeloppen inte kan komma att ändras. De förvärvade pensionsrättigheter som nämns i artikel 75 ska inte förväxlas med en påstådd rätt att erhålla ett fast pensionsbelopp.

144 Denna tolkning av den identiska pensionsregeln motsägs inte av skäl 7 i tillämpningsföreskrifterna som sökandena har hänvisat till. I skälet preciseras nämligen endast att pensionsrättigheter som förvärvats innan ledamotsstadgan trädde i kraft garanteras efter det datumet. Däremot anges det inte i detta skäl att pensionsbeloppen inte kan omprövas, oavsett om det rör sig om en höjning eller en sänkning. Skälet bekräftar således endast innehållet i artikel 75.1 första stycket jämförd med artikel 2.1 i bilaga III.

145 Denna tolkning motsägs inte heller av artikel 75.2 första meningen. I denna bestämmelse föreskrivs visserligen att ”[d]e rättigheter till ålderspension som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan träder i kraft genom tillämpning av ovannämnda bilaga III ska kvarstå”. I likhet med skäl 7 i tillämpningsföreskrifterna anges det dock inte i artikel 75.2 första meningen att ålderspensionsbeloppen inte kan ändras, vare sig till förmån eller till nackdel för förmånstagarna. Såsom framgår av punkterna 132 och 133 ovan innebär en systematisk tolkning av artikel 75 under alla omständigheter att den andra punkten inte är tillämplig på före detta ledamöter, såsom de sökande som nämndes i punkt 135 ovan, som började uppbära sin ålderspension före den 14 juli 2009.

146 Denna tolkning medför inte heller, i motsats till vad sökandena har hävdat i sin invändning om rättsstridighet som nämnts i punkt 124 ovan, att artikel 28 i ledamotsstadgan åsidosätts. I likhet med vad parlamentet påpekade räcker det nämligen att konstatera att artikel 28 i ledamotsstadgan, enligt dess egen lydelse, endast är tillämplig på pensionsrättigheter som ledamöterna har förvärvat ”i enlighet med nationella bestämmelser”. I förevarande fall har sökandenas ålderspension inte förvärvats i enlighet med nationella bestämmelser, utan på grundval av bestämmelserna i bilaga III. Sökandena har dessutom själva medgett i sina inlagor att deras pensioner inte betalas av Republiken Italien utan av parlamentet. Artikel 28 i ledamotsstadgan är således inte tillämplig på sökandenas pensioner, eftersom de omfattas av de unionsrättsliga pensionsbestämmelserna och inte av nationella pensionsbestämmelser. Invändningen om rättsstridighet kan inte godtas.

147 Slutligen konstaterar tribunalen att den omständigheten att pensionsbelopp som utbetalas enligt artikel 2.1 i bilaga III kan komma att ändras bekräftas av beslutspraxis. Som svar på tribunalens frågor angav parlamentet nämligen, med stöd av bevisning, att innan beslut nr 14/2018 antogs hade pensionsbeloppen för ett tiotal före detta Europaparlamentsledamöter, valda i Italien, redan satts ned till följd av beslut nr 210/2017 från deputeradekammarens presidium. Omvänt har parlamentet preciserat, även med stöd av bevisning, att nivån på ålderspensionen för vissa före detta Europaparlamentsledamöter, valda i Italien, hade höjts mellan åren 2002 och 2005, genom att tillämpa den höjning av beloppet för den parlamentariska ersättning som deputeradekammarens presidium hade beslutat om.

c) Situationen för de sökande som omfattas av artikel 75.2 första stycket i tillämpningsföreskrifterna

148 Mot bakgrund av vad som anförts ovan i punkterna 129–134 är artikel 75.2 endast tillämplig på sökandena i målen T-390/19, T-393/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-425/19, T-430/19, T-436/19, T-441/19, T-442/19, T-444/19, T-445/19, T-452/19 och T-465/19.

149 Det ska erinras om att följande föreskrivs i artikel 75.2:

”De rättigheter till ålderspension som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan träder i kraft genom tillämpning av ovannämnda bilaga III ska kvarstå. De personer som förvärvat rättigheter inom det pensionssystemet har rätt till en pension beräknad med utgångspunkt från de rättigheter de förvärvat genom tillämpning av ovannämnda bilaga III så snart de uppfyller villkoren för detta i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning och de lämnat in en ansökan enligt artikel 3.2 i ovannämnda bilaga III.”

150 Den första meningen i artikel 75.2 kan inte tolkas så, att den garanterar att pensionsbeloppet för de berörda före detta Europaparlamentsledamöterna inte kan komma att ändras. En förvärvad rättighet som innebär att beloppet för ålderspensionen är definitivt och inte kan omprövas föreskrivs nämligen inte i artikel 75.2.

151 Genom att ange att ”[d]e rättigheter till ålderspension som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan träder i kraft genom tillämpning av ovannämnda bilaga III ska kvarstå”, har parlamentet i själva verket endast bekräftat att alla ålderspensionsrättigheter som har förvärvats på grundval av avgifter som inbetalats till och med den 14 juli 2009 bevarades efter detta datum. Det framgår emellertid av punkterna 142–144, 146 och 147 ovan att nämnda förvärvade rättigheter endast tjänar som underlag för att beräkna pensionsbeloppet. Uttrycket ”förvärvade rättigheter” kan däremot inte förstås så, att det innebär ett slutgiltigt och oföränderligt resultat vad gäller beräkningen av pensionsbeloppen.

152 Dessutom gör förevarande uttryck det även möjligt att skilja på tillämpningsområdena för artikel 49 i tillämpningsföreskrifterna respektive artikel 75.2 vad gäller före detta ledamöter som den 14 juli 2009 ännu inte hade börjat uppbära sin ålderspension.

153 Såsom sökandena och parlamentet har förklarat omfattas nämligen de rättigheter till ålderspension som förvärvats sedan ledamotsstadgan trädde i kraft uteslutande av artikel 49 i tillämpningsföreskrifterna. Pensionsrättigheter som förvärvats fram till denna tidpunkt regleras uteslutande i artikel 75.2 och bilaga III. Det är således inte längre möjligt att förvärva pensionsrättigheter på grundval av dessa bestämmelser sedan den 14 juli 2009. Härav följer två på varandra följande pensionssystem som omfattar två typer av pensionsrättigheter: Rättigheter till ålderspension som förvärvats till och med den 14 juli 2009 på grundval av artikel 75 och bilaga III och rättigheter till ålderspension som förvärvats sedan den 14 juli 2009 på grundval av artikel 49 i tillämpningsföreskrifterna. Avseende denna aspekt är det ostridigt mellan parterna att före detta ledamöter som berörs av denna kumulation av system uppbär två olika pensioner och att det endast är beloppet för den ålderspension som regleras i artikel 75.2 och bilaga III som har satts ned.

154 Genom att det i artikel 75.2 första meningen preciseras att pensionsrättigheter som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan trädde i kraft ska kvarstå efter denna tidpunkt, anges det således underförstått i artikel 75.2 första meningen, men i överensstämmelse med artikel 49 i tillämpningsföreskrifterna, att denna garanti inte kan gälla nya rättigheter till ålderspension som förvärvats efter det datumet, just eftersom ett sådant förvärv har blivit rättsligt omöjligt. Av samtliga ovan angivna skäl kan artikel 75.2 första meningen däremot inte tolkas så, att den bekräftar att det inte går att ändra beloppet för ålderspension.

155 I den första delen av artikel 75.2 andra meningen anges vidare att beloppet för ålderspension ska beräknas med stöd av bestämmelserna i bilaga III. Enligt meningens andra del ska dessutom två krav vara uppfyllda, nämligen att relevanta bestämmelser i tillämplig nationell rätt om beviljande av pension ska ha iakttagits och att ansökan om utbetalning av pensionen ska ha lämnats in.

156 I artikel 75.2 andra meningen görs en tydlig åtskillnad mellan ”förvärvade rättigheter till ålderspension” och ”pensioner”. För det första är det uppenbart att adjektivet ”förvärvat” inte är förenat med begreppet ”pensioner”, vilket bekräftar att det inte är omöjligt att ompröva beloppen. För det andra bestäms visserligen pensionerna på grundval av de ”förvärvade rättigheterna till ålderspension”, men de bestäms ”genom tillämpning” av beräkningsbestämmelserna i bilaga III. I artikel 75.2 andra meningen hänvisas i detta avseende till bilaga III, det vill säga underförstått till artikel 2.1 i denna bilaga. Det hänvisas således till övervägandena i punkterna 138–141 ovan, enligt vilka parlamentet är skyldigt att, med förbehåll för att bestämmelser av högre rang i unionsrätten ska iakttas, tillämpa de bestämmelser om pensionsnivå och villkor för pensioner som fastställs i den berörda medlemsstatens lagstiftning.

157 Vad gäller de två ytterligare krav som avses i artikel 75.2 andra meningen räcker det att konstatera att de inte, såsom sökandena har påstått, syftar till att villkora rätten till ett påstått skydd av deras ”förvärvade rättigheter”, i den meningen att pensionsbeloppet inte kan omprövas, utan de villkorar den faktiska rätten till dessa pensioner. Det är nämligen endast om en före detta ledamot uppfyller de villkor som i detta hänseende föreskrivs i den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning och om han eller hon dessutom har lämnat in den ansökan om utbetalning som avses i artikel 3.2 i bilaga III som ledamoten kan göra anspråk på rätten till sin pension. Dessa krav har således inget samband med någon garanti för att beloppet för ålderspensionen inte kan komma att ändras.

158 Tribunalen konstaterar slutligen att skyldigheten i bilaga III att tillämpa de bestämmelser om nivån på och villkoren för ålderspension som fastställs i den berörda medlemsstatens lagstiftning endast gäller för parlamentet. Skyldigheten att uppfylla de två krav som beskrivs i punkt 157 ovan gäller däremot endast dem som har rätt till dessa pensioner.

d) Slutsats

159 I förevarande fall har parlamentet varken ändrat artikel 75 eller artikel 2.1 i bilaga III. Dessa bestämmelser är oförändrade. På samma sätt har inte parlamentet ifrågasatt de rättigheter till ålderspension som sökandena hade förvärvat före den 14 juli 2009.

160 Parlamentet har konkret, med tillämpning av artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III, endast anpassat nivån på och villkoren för sökandenas ålders- och efterlevandepension för att beakta de nya beräkningsbestämmelser som fastställts i beslut nr 14/2018. Det är således endast bestämmelserna för att beräkna ålders- eller efterlevandepensioner som har ändrats, med tillämpning av de nya bestämmelserna i beslut nr 14/2018. Sökandena har för övrigt inte gjort gällande att parlamentet har tillämpat bestämmelserna i beslut nr 14/2018 felaktigt.

161 För övrigt konstaterar tribunalen, som en jämförelse, att möjligheten att ompröva pensionsbeloppen redan har godtagits i rättspraxis inom unionens personalmål. Enligt förevarande rättspraxis ska det göras en skarp åtskillnad mellan fastställande av pensionsrättigheter och utbetalning av den pension som är ett resultat av rättigheterna. I rättspraxis anges att det således inte har skett något åsidosättande av förvärvade rättigheter vad gäller fastställandet av en pension när förändringar av de faktiskt utbetalade beloppen beror på utveckling i lagar eller författningar som inte kränker rätten till pension i egentlig mening (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 november 2006, Campoli/kommissionen, T-135/05, EU:T:2006:366, punkterna 79 och 80 och där angiven rättspraxis).

162 Mot bakgrund av det ovan anförda har parlamentet uppfyllt sin skyldighet enligt artikel 75 och enligt artikel 2.1 i bilaga III genom att tillämpa bestämmelserna i beslut nr 14/2018 och följaktligen genom att anta de angripna besluten. Frågan huruvida parlamentets tillämpning av bestämmelserna i beslut nr 14/2018 strider mot andra bestämmelser som är av högre rang i unionsrätten än artikel 75 eller bilaga III kommer att prövas inom ramen för den fjärde grunden.

163 Av samtliga dessa omständigheter följer att parlamentet med giltig verkan kunde grunda sig på artikel 75 och bestämmelserna i bilaga III, utan att åsidosätta bestämmelserna däri, för att anta de angripna besluten.

164 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

3. Den tredje grunden: Felaktig rättstillämpning avseende kvalificeringen av beslut nr 14/2018 och felaktig tillämpning av det ”lagförbehåll” som föreskrivs i artikel 75.2 i tillämpningsföreskrifterna

165 Till stöd för den tredje grunden har sökandena hävdat att artikel 75.2 endast hänvisar till nationell rätt som antagits i form av en ”lag”. Detta område som är förbehållet lagstiftaren avser att skydda lagstiftningsfunktionen redan innan enskilda ledamöter skyddas. Beslut nr 14/2018 är emellertid endast ett internt beslut från deputeradekammaren och har inte verkan som lag. Beslut nr 14/2018 är således endast tillämpligt på personer gentemot vilka deputeradekammaren utövar sin normgivningsbefogenhet, det vill säga dess personal och de ledamöter som tjänstgör vid kammaren fram till dess att mandatperioden löper ut.

166 Sökandena har även hävdat att hänvisningen i artikel 75.2 till ”medlemsstatens lagstiftning” endast avser de villkor som fastställts av den berörda medlemsstaten för att en före detta Europaparlamentsledamot ska ha rätt till ålderspension. Enligt sökandena innebär denna hänvisning däremot inte att parlamentet kan ändra metoderna för att beräkna ålderspensionen.

167 Enligt sökandena strider slutligen de angripna besluten mot artikel 17 i stadgan och mot artikel 1 i det första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen). Dessa bestämmelser säkerställer nämligen att ingen får berövas sin egendom annat än under de förutsättningar som anges i ”lag”.

168 Parlamentet har gjort gällande att överklagandet ska ogillas såvitt avser den tredje grunden.

169 I den del sökandena har kritiserat parlamentet för att ha åsidosatt deras rätt till egendom, eftersom det inte föreskrivs i någon ”lag” att deras pensionsbelopp ska sättas ned, konstaterar tribunalen att detta argument sammanfaller med det argument som framförts inom ramen för den fjärde grunden. Det ska därför hänvisas dit.

170 Vidare kan talan inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden, eftersom den är verkningslös vad gäller de sökande som avses i punkt 135 ovan. Såsom har angetts inom ramen för den andra grunden, och särskilt i punkt 135 ovan, omfattas dessa sökande nämligen inte av tillämpningsområdet för artikel 75.2, utan av tillämpningsområdet för artikel 75.1 första stycket, eftersom de började uppbära sin pension innan ledamotsstadgan trädde i kraft. Om parlamentet eventuellt har åsidosatt artikel 75.2 kan det således i vart fall inte medföra att de angripna besluten som rör dessa sökande ogiltigförklaras.

171 Prövningen av den tredje grunden är således begränsad till de sökande som avses i punkt 148 ovan, det vill säga till sökandena i målen T-390/19, T-393/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-425/19, T-430/19, T-436/19, T-441/19, T-442/19, T-444/19, T-445/19, T-452/19 och T-465/19.

172 I artikel 75.2 andra meningen föreskrivs följande:

”De personer som förvärvat rättigheter inom det pensionssystemet har rätt till en pension beräknad med utgångspunkt från de rättigheter de förvärvat genom tillämpning av ovannämnda bilaga III så snart de uppfyller villkoren för detta i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning och de lämnat in en ansökan enligt artikel 3.2 i ovannämnda bilaga III.”

173 Såsom angavs i punkterna 155–157 ovan görs det i artikel 75.2 andra meningen en åtskillnad mellan å ena sidan villkoren för att beräkna ålderspensionsbeloppet, vilka uteslutande regleras i artikel 2.1 i bilaga III, och å andra sidan de krav som ska uppfyllas för att komma i åtnjutande av den faktiska utbetalningen av dessa pensioner, vilka bland annat innebär att ”villkoren för detta i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning” ska vara uppfyllda. Vidare framgår det av punkt 158 ovan att skyldigheten att iaktta dessa krav åligger de som är mottagare av ålderspensionen och inte parlamentet.

174 Även om det antogs att uttrycket ”medlemsstatens lagstiftning” i artikel 75.2 andra meningen endast avser nationella lagstiftningsakter, saknar det under alla omständigheter betydelse i förevarande fall att beslut nr 14/2018 inte har formen av en ”lag” mot bakgrund av italiensk rätt. Beslut nr 14/2018 har nämligen inte, vilket sökandena själv har medgett, till syfte att ändra de krav som uppställs för den faktiska rätten till ålderspension, såsom exempelvis att personen har uppnått den lagstadgade ålder från och med vilken en före detta ledamot har rätt att uppbära ålderspension, eller att inte utföra vissa uppgifter som den italienska lagstiftaren har ansett vara oförenliga. Såsom sökandena själva har angett och som rubriken till beslut nr 14/2018 – ”Nytt fastställande av beloppet för livstidsersättning och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar samt efterlevandeförmåner…” – antyder har endast beslut 14/2018 anpassat villkoren för att beräkna ålderspensionen.

175 Vidare preciseras det inte i artikel 2.1 i bilaga III, som just reglerar beräkningen av pensionsbeloppet med hänvisning till den berörda medlemsstatens lagstiftning, att den nationella rätten ska ha formen av en ”lag”. Mer allmänt hänvisas det inte i någon bestämmelse i bilaga III till den berörda medlemsstatens ”lagstiftning”.

176 Förevarande grund bygger således på en uppenbart felaktig tolkning av artikel 75.2, eftersom denna bestämmelse, i likhet med artikel 75.1, inte kräver att villkoren för att beräkna pensionen ska fastställas i den berörda medlemsstatens lagstiftning genom en ”lag”. Det saknar således betydelse att beslut nr 14/2018 inte antogs i form av en lag.

177 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av flera allmänna unionsrättsliga principer

178 Den fjärde grunden består av tre delar. Den första delgrunden avser åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar samt åsidosättandet av rätten till egendom. Den andra delgrunden avser åsidosättandet av proportionalitetsprincipen. Den tredje delgrunden avser åsidosättandet av likhetsprincipen.

179 Såsom parlamentet i huvudsak har hävdat, konstaterar tribunalen att parlamentet enligt artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna och bilaga III är skyldigt att beräkna och i förekommande fall uppdatera de pensionsbelopp som utbetalas till före detta Europaparlamentsledamöter, valda i Italien, som omfattas av dessa bestämmelser, genom att dra konsekvenserna av beslut nr 14/2018 i egenskap av gällande nationellt beslut, vilket för närvarande är fallet då det inte har upphävts eller återkallats av deputeradekammaren eller ogiltigförklarats av Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (det dömande rådet för deputeradekammaren).

180 Vid genomförandet av artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna och artikel 2.1 i bilaga III är parlamentet, i egenskap av unionsinstitution, enligt artikel 51.1 i stadgan emellertid skyldigt att iaktta bestämmelserna i stadgan. Detta gäller dels trots att deputeradekammaren vid antagandet av beslut nr 14/2018 inte genomförde unionsrätt och var således inte skyldig att iaktta bestämmelserna i stadgan, dels, såsom domstolen har understrukit i ett avtalsrättsligt sammanhang (dom av den 16 juli 2020, ADR Center/kommissionen, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punkt 86), även om italiensk rätt inte säkerställer samma garantier som stadgan och de allmänna principerna i unionsrätten.

181 För att fastställa sökandenas pensionsbelopp kunde följaktligen parlamentet endast bortse från de nya villkoren för att beräkna pensionen för före detta ledamöter av deputeradekammaren, vilka föreskrivs i beslut nr 14/2018, om tillämpningen av bestämmelserna i beslut nr 14/2018 ledde till att stadgan eller allmänna unionsrättsliga principer åsidosattes (se, för ett liknande resonemang och analogt dom av den 5 april 2016, Aranyosi och Căldăraru, C-404/15 och C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, punkt 88, dom av den 25 juli 2018, Minister for Justice and Equality (Brister i domstolssystemet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punkterna 59, 73 och 78, och dom av den 25 juli 2018, Generalstaatsanwaltschaft (Förhållanden under frihetsberövanden i Ungern), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, punkt 59).

182 Eftersom tribunalen varken är behörig att direkt pröva lagenligheten av beslut nr 14/2018 eller om det är förenlig med stadgan, ankommer det under dessa omständigheter endast på tribunalen att, mot bakgrund av sökandenas argument, i förevarande fall pröva huruvida parlamentets tillämpning av de beräkningsvillkor som nyligen föreskrevs i det nationella beslutet ledde till att parlamentet åsidosatte bestämmelserna i stadgan och allmänna unionsrättsliga principer, såsom sökandena har påstått.

a) Den fjärde grundens första del: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och åsidosättande av rätten till egendom

183 Inom ramen för den första delgrunden har sökandena gjort gällande att de angripna besluten kränker de förvärvade rättigheternas oföränderlighet och de berättigade förväntningar som den gällande rättsliga ramen hade gett upphov till under deras mandat. Parlamentet har närmare bestämt åsidosatt rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar genom att anse att beslut nr 14/2018 automatiskt var tillämpligt på sökandenas pensionssystem. Enligt sökandena framgår det tvärtom av rättspraxis, bland annat av domen av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet (T-439/09, EU:T:2011:600), att åtgärder som ändrar systemet med pensionsrättigheter på ett ogynnsamt sätt inte kan påverka förvärvade rättigheter. Parlamentet ändrade dessutom dessa förvärvade rättigheter retroaktivt och på ett helt oförutsebart sätt. Eftersom sökandena dessutom har förvärvat sina pensionsrättigheter enligt bestämmelserna för kostnadsersättning, är de numera tredje parter och omfattas således inte av parlamentets och deputeradekammarens normgivningsbefogenhet. Eftersom pensionssystemet, såsom det är inrättat i bilaga III, innebar att ledamöterna fritt kunde välja att ansluta sig dit, gjorde vidare den skada som de angripna besluten medförde för pensionsrättigheterna att det blev ett ännu större ingrepp i principen om skydd för berättigade förväntningar.

184 Som svar på en skriftlig fråga från tribunalen har sökandena även framställt en invändning om rättsstridighet avseende artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III, om dessa två bestämmelser ska tolkas så, att parlamentet, i strid med rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar, får anta åtgärder med retroaktiv verkan på pensionsrättigheter som slutgiltigt har förvärvats.

185 Sökandena har dessutom hävdat att genom att det angripna beslutet sätter ned beloppet för de pensioner som besluten omfattar, innebär de ett åsidosättande av rätten till egendom utan att i förevarande fall motiveras av något allmänt samhällsintresse eller att parlamentet ens har nämnt något sådant. I de angripna besluten analyseras inte heller den ekonomiska börda som ålagts sökandena och det görs inte heller någon avvägning mellan de intressen som står på spel. De angripna besluten strider således mot artikel 17 i stadgan genom att det föreskrivs en retroaktiv ändring av sökandenas pensionssystem, utan att det motiveras av något legitimt mål.

186 Parlamentet har gjort gällande att talan inte ska bifallas såvitt avser den fjärde grundens första del.

1) Invändningen beträffande åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

187 Rättssäkerhetsprincipen, som ingår bland de allmänna unionsrättsliga principerna, kräver att rättsregler ska vara klara och precisa och syftar till att säkerställa förutsebarhet i de situationer och rättsförhållanden som omfattas av unionsrätten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet, T-439/09, EU:T:2011:600, punkt 65 och där angiven rättspraxis).

188 Sökandenas invändning om rättsstridighet ska prövas genom att avgöra om parlamentet, såsom de har hävdat, enligt artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III får vidta åtgärder med retroaktiv verkan på de pensionsrättigheter som slutgiltigt har förvärvats, trots att en sådan tolkning skulle strida mot rättssäkerhetsprincipen.

189 Denna invändning om rättsstridighet kan inte godtas, eftersom den utgår från det felaktiga antagandet att parlamentet får ändra förvärvade pensionsrättigheter. Varken artikel 75 eller artikel 2.1 i bilaga III ger parlamentet en sådan befogenhet. Tvärtom krävs enligt dessa bestämmelser att förvärvade pensionsrättigheter iakttas.

190 Detta innebär emellertid inte att beloppen för dessa pensioner fastställdes slutgiltigt innan ledamotsstadgan trädde i kraft och att de inte kan komma att ändras.

191 Såsom framgår av de överväganden som angavs i samband med prövningen av den andra grunden, i punkterna 126–161 ovan, ska nämligen ”förvärvade pensionsrättigheter” och ”pensioner” skiljas från ”pensionsbeloppet”. Om ”pensionsrättigheterna” är slutgiltigt förvärvade och inte kan ändras, och om pensionerna fortsätter att utbetalas, finns det inget som hindrar att pensionsbeloppet anpassas med en höjning eller en nedsättning. Med hänsyn till bestämmelserna i artikel 75 och den identiska pensionsregeln, är parlamentet tvärtom skyldigt att beräkna beloppen för ålderspensionen genom att tillämpa samma bestämmelser om pensionsnivån på och villkoren för de pensioner som de som fastställts i den berörda medlemsstatens lagstiftning.

192 Sökandena har således inte visat att artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III strider mot rättssäkerhetsprincipen. Invändningen om rättsstridighetkan därför inte godtas.

193 Det ska därefter prövas huruvida antagandet av de angripna besluten, med stöd av dessa bestämmelser, skedde i strid med rättssäkerhetsprincipen.

194 Det framgår av prövningen av den andra grunden att det i artikel 75 på ett klart och precist sätt föreskrivs att beloppet för ålderspensionen ska beräknas enligt bestämmelserna i artikel 2.1 i bilaga III, där den identiska pensionsregeln införs och där det föreskrivs att ”[n]ivån på och villkoren för en sådan pension är identiska” med vad ledamöterna i deputeradekammaren erhåller i förevarande fall.

195 I dessa bestämmelser, som inte har ändrats sedan ledamotsstadgan trädde i kraft, anges således uttryckligen att ålderspensionsbeloppen kan höjas eller sättas ned för att ta hänsyn till den relevanta utvecklingen av den berörda medlemsstatens lagstiftning. Det ska dessutom erinras om att det inom ramen för prövningen av den andra grunden har slagits fast att de angripna besluten antogs i enlighet med bestämmelserna i artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III.

196 För att kunna tillämpa en rättsakt retroaktivt utan att rättssäkerhetsprincipen åsidosätts förutsätts det att det framgår tillräckligt klart antingen av dess lydelse eller av dess syften att den inte gäller enbart för framtiden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juli 2014, Panasonic Italia m.fl., C-472/12, EU:C:2014:2082, punkt 57 och där angiven rättspraxis).

197 Det är riktigt att de angripna besluten antogs den 11 april 2019 och, vad beträffar Luigi Andrea Florio i mål T-465/19, den 11 juni 2019 och att de har rättsverkningar före dessa datum, nämligen från den 1 januari 2019. Dessa omständigheter är emellertid inte i sig tillräckliga för att fastställa att parlamentet åsidosatte rättssäkerhetsprincipen genom att tillämpa de nya pensionsbeloppen från och med detta datum.

198 Den omständigheten att sökandenas pensionsbelopp har ändrats sedan den 1 januari 2019 förklaras av parlamentets skyldighet enligt artikel 2.1 i bilaga III att tillämpa samma villkor på pensioner som de som föreskrivs i den berörda medlemsstatens lagstiftning. Att fastställa utgångspunkten för att tillämpa de nya bestämmelserna för att beräkna nämnda pensioner ingår otvivelaktigt i dessa ”villkor”.

199 I detta avseende framgår det uttryckligen av artikel 1.1 i beslut nr 14/2018 att ”[f]rån och med den 1 januari 2019 ska pensionsbeloppen… beräknas enligt de nya villkor som föreskrivs i förevarande beslut”.

200 Enligt artikel 2.1 i bilaga III hade sökandena följaktligen inte längre rätt att från och med den 1 januari 2019 göra anspråk på sin pension såsom den hade beräknats före detta datum. Sedan den 1 januari 2019 var det tvärtom endast pensioner vars belopp hade ändrats i enlighet med bestämmelserna i beslut nr 14/2018, som kunde utkrävas och betalas ut.

201 Det hade visserligen varit att föredra att de angripna besluten antogs före den 1 januari 2019 och inte efter detta datum. Denna omständighet saknar emellertid betydelse i förevarande fall. Skyldigheten att med verkan från och med detta datum tillämpa de nya beräkningsreglerna på sökandenas pensioner följer inte av de omtvistade besluten, utan av artikel 2.1 i bilaga III. I detta avseende är de angripna besluten endast en direkt konsekvens av artikel 2.1 i bilaga III och innebär följaktligen att de belopp som felaktigt betalades ut mellan den 1 januari 2019 och tidpunkten då de antogs, den 11 april 2019 respektive den 11 juni 2019, ska återbetalas.

202 Det framgår av dessa omständigheter att sökandena inte har visat att rättssäkerhetsprincipen åsidosattes i förevarande fall. Bestämmelserna i bilaga III innebar nämligen att sökandenas nya pensionsbelopp skulle träda i kraft den 1 januari 2019. Bestämmelserna i bilaga III antogs långt före den 1 januari 2019 och inte efter detta datum. Vidare har inte sökandena hävdat och det finns inte någon uppgift i handlingarna i målet som styrker att parlamentet hade tillämpat dessa nya belopp före den 1 januari 2019, det vill säga före det datum som i detta syfte fastställts i beslut nr 14/2018. Slutligen hade parlamentet, såsom anges i punkt 17 ovan, i januari 2019 informerat sökandena om att bestämmelserna i beslut nr 14/2018 eventuellt kunde komma att tillämpas på dem. Såsom anges i punkt 19 ovan bekräftade parlamentet på samma sätt i februari 2019 för sökandena att beslutet med automatik skulle bli tillämpligt på deras situation. Därigenom fick sökandena kännedom om att de bestämmelser som var tillämpliga på beräkningen av deras pensionsbelopp hade ändrats innan de angripna besluten antogs.

203 Denna slutsats påverkas inte av domen av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet (T-439/09, EU:T:2011:600), som sökandena har hänvisat till. Det ska dels konstateras att sökanden i det målet ännu inte hade förvärvat sin rätt till pension. Dels anförde inte sökanden klagomål över en nedsättning av pensionsbeloppet utan över att ansökan om att få erhålla en del av tilläggspensionen i form av kapital hade avslagits. Omständigheterna i domen av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet (T-439/09, EU:T:2011:600), har således inget samband med sökandenas situation i de aktuella målen. Eftersom sökandena av denna dom har dragit slutsatsen att de förvärvade pensionsrättigheterna inte kan inskränkas, räcker det dessutom att erinra om att, såsom nämnts ovan i punkt 191, parlamentet iakttog deras förvärvade pensionsrättigheter och att det endast var pensionsbeloppet som ändrades.

204 Den första invändningen om åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, kan således inte godtas.

2) Invändningen beträffande åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

205 Det framgår av fast rättspraxis att rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar tillkommer varje person som befinner sig i en situation där unionsadministrationen har väckt grundade förhoppningar. Tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från en behörig och tillförlitlig källa utgör en sådan försäkran. Däremot kan ingen med framgång göra gällande att denna princip har åsidosatts om administrationen inte har gett vederbörande några tydliga försäkringar. Slutligen ska försäkringarna överensstämma med tillämpliga regler (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 december 2019, Republiken Tjeckien/parlamentet och rådet, C-482/17, EU:C:2019:1035, punkt 153 och där angiven rättspraxis).

206 Av liknande skäl som de som angetts i punkterna 189–191 ovan ogillar först tribunalen sökandenas invändning om rättsstridighet genom vilken de har hävdat att om artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III skulle tolkas så, att parlamentet fick vidta åtgärder med retroaktiv verkan på pensionsrättigheter som slutgiltigt har förvärvats, skulle en sådan tolkning strida mot principen om skydd för berättigade förväntningar.

207 Invändningen om rättsstridighet vilar nämligen på det felaktiga antagandet att parlamentet får ändra förvärvade pensionsrättigheter, trots att det inte förhåller sig så. Det är endast tillåtet att ändra pensionsbeloppet på grundval av artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III.

208 Sökandena har för övrigt varken visat eller hävdat att parlamentet hade gett dem andra försäkringar än dem i artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III. Det är tydligt att det i dessa två artiklar inte föreskrivs att sökandenas pensionsbelopp inte kan komma att ändras.

209 Prövningen av den andra grunden, bland annat i punkterna 138–141 ovan, har nämligen visat att den enda tydliga och ovillkorliga försäkran som parlamentet gett sökandena består i att garantera dem rätt till en pension vars nivå och villkor är identiska med den pension som Europaparlamentsledamöter erhåller i det land där ledamoten valts, i förevarande fall ledamöterna i deputeradekammaren.

210 Genom att noggrant tillämpa bestämmelserna i beslut nr 14/2018 inför antagandet av de angripna besluten, avvek parlamentet således inte från den försäkran som det hade gett sökandena när de anslöt sig till det pensionssystem som inrättats genom bilaga III.

211 Den andra invändningen om åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, kan således inte godtas.

3) Invändningen beträffande åsidosättande av rätten till egendom

212 Enligt rättspraxis utgör rätten till egendom enligt artikel 17.1 i stadgan en grundläggande rättighet inom unionsrätten som måste iakttas för att unionens rättsakter ska vara lagliga. För övrigt är den rätt för var och en att besitta lagligen förvärvad egendom, vilken anges i denna bestämmelse, en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter till enskilda rättssubjekt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 maj 2019, Steinhoff m.fl./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

213 Den rätt till egendom som garanteras i artikel 17.1 i stadgan är inte en absolut rättighet och dess utövande kan bli föremål för inskränkningar för att tillgodose mål av allmänintresse som eftersträvas av unionen. Såsom framgår av artikel 52.1 i stadgan kan utövandet av äganderätten inskränkas, under förutsättning att inskränkningarna är föreskrivna i lag, att de faktiskt tillgodoser de allmänintressen som eftersträvas och att de, mot bakgrund av det eftersträvade målet, inte medför ett

oproportionerligt och oacceptabelt ingrepp som påverkar själva innehållet i den på detta sätt garanterade rättigheten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkterna 51 och 53 och där angiven rättspraxis).

214 För att bestämma räckvidden av den grundläggande rätten till respekt för den egna egendomen, ska – med hänsyn till i synnerhet artikel 52.3 i stadgan – artikel 1 i det första protokollet till Europakonventionen beaktas. Nämnda artikel stadfäster nämligen denna rättighet (se dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkt 49 och där angiven rättspraxis).

215 I förevarande fall ska det erinras om att i de angripna besluten tillämpas, i enlighet med den identiska pensionsregeln, den nya beräkningsmetod som fastställts i beslut nr 14/2008 på sökandenas ålders- och efterlevandepension. Prövningen av lagenligheten av beslut nr 14/2018 mot bakgrund av italiensk rätt är förbehållen behöriga italienska myndigheter, medan det ankommer på unionsdomstolen att pröva huruvida parlamentet har åsidosatt bestämmelserna i stadgan genom att i de angripna besluten tillämpa bestämmelserna i detta beslut (se punkterna 62–65 och punkt 182 ovan). När det mer specifikt gäller förevarande invändning om åsidosättande av rätten till egendom, som garanteras i artikel 17.1 i stadgan, ska det konstateras att sökandena inte har anfört någon konkret omständighet som visar att denna rättighet garanterar en annan skyddsnivå eller till och med en högre skyddsnivå än de garantier som säkerställs i italiensk rätt. Tribunalen konstaterar att lagenligheten av beslut nr 14/2018 för närvarande är under prövning vid Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (dömande rådet för deputeradekammaren) och att parlamentet vid förhandlingen angav att det i framtiden, i enlighet med den identiska pensionsregeln, kommer att tillämpa varje ändring av beslut nr 14/2018, som de behöriga italienska myndigheterna antar, på sökandenas pensioner.

216 I förevarande fall framgår det att parlamentet inte fråntog sökandena en del av deras pensionsrättigheter, utan endast tillämpade den nedsättning av pensionsbeloppen som föreskrivs i de bestämmelser som är tillämpliga på området. Som svar på en skriftlig fråga från tribunalen har parlamentet dessutom ingett en tabell som för varje sökande preciserar nedsättningens omfattning. Enligt de uppgifter som parlamentet har lämnat kan procentsatsen för nedsättningen variera mellan 9 och 65 procent beroende på varje sökandes personliga situation. Fyra sökande fick sin pension nedsatt med 50 procent eller mer och deras nya pensionsbelopp uppgick till mellan 1 569,14 euro och 1 985,42 euro. Det ska konstateras att pensionerna för dessa fyra sökande är knutna till den före detta ledamotens mandat på fem respektive tio år och att den nya beräkningsmetoden görs på grundval av individuella avgifter i enlighet med artikel 1.2 i beslut nr 14/2008. Sökandena har i vart fall inte anfört några detaljerade och individuella argument avseende omfattningen av nedsättningen av pensionsbeloppet i deras specifika fall. De har endast framfört mer allmänna argument att rätten till egendom utesluter att pensionsbeloppen i förevarande fall sätts ned på grund av deras påstådda retroaktivitet och att det saknas ett övervägande allmänintresse. Bedömningen av en unionsrättsakts lagenlighet i förhållande till de grundläggande rättigheterna får dessutom inte grunda sig på påståenden om vad denna rättsakt har för följder i ett enskilt fall (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2020, kommissionen och rådet/Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P och C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 153 och där angiven rättspraxis).

217 I detta avseende ska följande tilläggas.

218 Det har redan slagits fast att när det i lag föreskrivs automatisk utbetalning av en social förmån, såsom ålders- eller efterlevandepension, anses detta ge upphov till ett förmögenhetsintresse som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 17 i stadgan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkt 50 och där angiven rättspraxis). Sökandenas pensioner omfattas således av det materiella tillämpningsområdet för artikel 17 i stadgan.

219 Även om de angripna besluten vidare inte innebär att sökandena helt och hållet berövas sina pensioner, sätts dock beloppet ned. De angripna besluten begränsar på så sätt sökandenas rätt till egendom (se, för ett liknande resonemang, Europadomstolen, 1 september 2015, Da Silva Carvalho Rico mot Portugal, CE:ECHR:2015:0901DEC001334114, punkterna 31–33 och där angiven rättspraxis). Parlamentet medgav för övrigt vid förhandlingen att det finns en sådan begränsning.

220 Det ska således prövas huruvida inskränkningen är förenlig med det väsentliga innehållet i sökandenas rätt till egendom, om den är föreskriven i lag, om den svarar mot mål av allmänt samhällsintresse och om den är nödvändig för detta ändamål.

221 Den omständigheten att parlamentet inte har gjort någon sådan prövning saknar betydelse för de aktuella målen. En sådan prövning utgör nämligen inte en obligatorisk processuell formalitet som parlamentet var skyldigt att följa innan det antog de angripna besluten. Det är endast av betydelse att de konkreta verkningarna av dessa beslut inte kränker det väsentliga innehållet i sökandenas rätt till egendom.

222 För det första kan dock inte den rätt till egendom som stadfästs i artikel 17 i stadgan tolkas så, att den ger rätt till pension i form av ett visst belopp (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

223 För det andra är begränsningen av sökandenas rätt till egendom föreskriven i lag.

224 Dels grundar sig de angripna besluten på artikel 75 och på artikel 2.1 i bilaga III. I punkt 195 ovan angavs att bestämmelserna i bilaga III inte hade ändrats sedan ledamotsstadgan trädde i kraft. Enligt artikel 2.1 i bilaga III krävs dessutom att pensionsbeloppet anpassas med en höjning eller en nedsättning för att ta hänsyn till utvecklingen i relevanta lagar eller författningar i den berörda medlemsstaten. Genom att det i de angripna besluten har gjorts en anpassning av sökandenas pensionsbelopp har således inte innehållet i rätten till pension, såsom den definieras i unionsrätten, ändrats.

225 Dels konstaterar tribunalen att de nya bestämmelserna för att beräkna pensionerna har fastställts med tillräcklig klarhet och precision i bestämmelserna i beslut nr 14/2018, vilket sökandena för övrigt inte har bestridit. Den omständighet som sökandena har framhållit att beslutet inte har formen av en ”lag” i italiensk rätt saknar dessutom betydelse. Enligt fast rättspraxis ska begreppet ”lag” förstås i ”materiellt” och inte i ”formellt” hänseende. Begreppet omfattar följaktligen den helhet som utgörs av den skriftliga rätten, inbegripet texter av lägre lagstiftningsrang, samt den rättspraxis genom vilken den tolkas (se Europadomstolen, 18 januari 2018, Fédération nationale des associations et syndicats de sportaires (FNASS) m.fl. mot Frankrike, CE:ECHR:2018:0118JUD 004815111, punkt 160 och där angiven rättspraxis).

226 För det tredje har parlamentet hävdat att motiveringen för att begränsa sökandenas rätt till egendom anges i beslut nr 14/2018, eftersom det är deputeradekammarens presidium som har valt att anpassa beräkningsmetoden för pensioner som utbetalas till ledamöterna i denna kammare. Beslut nr 14/2018 motiveras närmare bestämt av syftet att det pensionsbelopp som utbetalas till samtliga ledamöter ska anpassas till systemet för beräkning utifrån avgifter. Enligt parlamentet framgår det vidare av praxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna att staterna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, särskilt när det gäller att anta en ekonomisk politik för allmänna medel eller lagar genom vilka åtstramningsåtgärder införs på grund av en allvarlig ekonomisk kris.

227 Med beaktande av artikel 2.1 i bilaga III är de angripna besluten nödvändigtvis en följd av de val som de behöriga italienska myndigheterna har gjort. Vid bedömningen av det mål av allmänt samhällsintresse som eftersträvas kan det dessutom inte bortses från de mål som låg till grund för antagandet av beslut nr 14/2018.

228 I detta avseende kan det konstateras att det mål som parlamentet har åberopat uttryckligen nämns i ingressen till beslut nr 14/2018. Där anges nämligen att beslutet syftar till att ”göra en ny beräkning enligt avgiftsmetoden av beloppet för livstidsersättning och för andelen livstidsersättning för proportionella pensionsutbetalningar samt efterlevandeförmåner för vilka rättigheterna har förvärvats på grundval av lagstiftning som var i kraft den 31 december 2011” och att ”den nya beräkningen av gällande förmåner [kan inte] ge upphov till ett belopp som är högre än det som för närvarande betalas ut”.

229 Sökandena har dessutom själva medgett i ansökningarna att ”på nationell nivå ingår tillämpningen av beslut nr 14/2018 i en mer generell åtgärd och syftar till att minska [den italienska] statens utgifter”. Påståendet bekräftas av ett av deras svar på tribunalens skriftliga frågor. Där förklarade de att ”*ratio legis* för den nedsättning som gjordes genom beslut nr 14/2018 är att skapa en kostnadsbesparing till förmån för [den italienska] staten”.

230 Av dessa omständigheter följer att beslut nr 14/2018 har till syfte att rationalisera de offentliga utgifterna i ett sammanhang med budgetåtstramningar. Unionsdomstolen har redan slagit fast att ett sådant mål utgör ett mål av allmänt samhällsintresse som kan motivera ett ingrepp i de grundläggande rättigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkt 56 och där angiven rättspraxis. Se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 14 december 2018, FV/rådet, T-750/16, EU:T:2018:972, punkt 108).

231 Detta legitima mål ska även beaktas i de angripna besluten, eftersom det inte finns något självständigt skäl att anta dem, utan de är tvärtom, såsom anges i punkt 227 ovan, beroende av de val som de behöriga italienska myndigheterna har gjort. De angripna besluten eftersträvar dessutom samtidigt det legitima syftet, som uttryckligen bekräftas i artikel 2.1 i bilaga III, att bevilja sökandena pension vars nivå och villkor är identiska med dem som gäller för den pension som ledamöterna i deputeradekammaren erhåller.

232 För det fjärde, vad gäller frågan om beslut nr 14/2018 och följaktligen de angripna besluten är nödvändiga, har domstolen redan slagit fast att med hänsyn till den rådande särskilda ekonomiska situationen sedan flera år tillbaka har medlemsstaterna ett utrymme för skönsmässig bedömning när de antar beslut i ekonomiska angelägenheter. Det är även medlemsstaterna som är bäst skickade att avgöra vilka åtgärder som kan tänkas uppnå det eftersträvade målet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkt 57). På samma sätt har Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna redan ansett att beslutet att lagstifta om sociala förmåner normalt förutsätter en prövning av politiska, ekonomiska och sociala frågor. Härav följer att staterna har ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning, särskilt när det gäller att anta en ekonomisk politik för allmänna medel eller för lagar genom vilka åtstramningsåtgärder införs på grund av en allvarlig ekonomisk kris (se, för ett liknande resonemang, Europadomstolen, 10 juli 2018, Achille Claudio Aielli m.fl. mot Italien och Giovanni Arboit m.fl. mot Italien, CE:ECHR:2018:0710DEC002716618, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

233 Sökandena har emellertid inte visat att de bestämmelser som fastställts i beslut nr 14/2018 inte var nödvändiga för att uppnå de eftersträvade målen, som beskrivits i punkterna 230 och 231 ovan. Sökandena har inte heller åberopat att det finns andra mindre ingripande åtgärder som skulle ha gjort det möjligt att uppnå dessa mål.

234 Det framgår dessutom av punkterna 13 och 16 i rättstjänstens yttrande att beslut nr 14/2018 innehåller ett antal bestämmelser som säkerställer dess proportionalitet, särskilt artikel 1.6 och 1.7 i beslutet. Som svar på en skriftlig fråga från tribunalen har parlamentet ingett en tabell där det framgår att parlamentet tillämpade artikel 1.6 i beslut nr 14/2018 till förmån för tolv av sökandena. I enlighet med dessa bestämmelser höjdes deras nya pensionsbelopp, såsom det hade räknats om, med hälften. På samma sätt hävdade parlamentet vid förhandlingen, utan att motsägas av sökandena, att ingen av dem hade begärt att artikel 1.7 i beslut nr 14/2018 skulle tillämpas. Förevarande bestämmelser gör det

emellertid möjligt att höja pensionsbeloppet för personer som inte uppbär andra årsinkomster som överstiger det årliga beloppet för socialt bistånd, som lider av en allvarlig sjukdom som kräver livsbefrämjande behandling eller som lider av sjukdom som medför 100 procents invaliditet.

235 När det gäller de angripna beslutens följder för sökandena utesluter tribunalen visserligen inte att de kan nå en viss grad av allvar. Denna allvarsgrad gör det dock inte möjligt att dra slutsatsen att de angripna besluten medför olägenheter som är orimliga i förhållande till de eftersträvade målen, bland annat med beaktande av omfattningen av nedsättningen av de aktuella pensionsbeloppen, de nya absoluta pensionsbelopp som bedömts i förhållande till mandattiden för den före detta Europaparlamentsledamoten och den omständigheten att det i den nya beräkningsmetoden tas hänsyn till ledamotens individuella avgift. Vidare har ingen av de följder som sökandena räknade upp i sina inlagor styrkts eller bevisats. Utan dessa konkreta uppgifter går det således inte att konstatera att var och en av sökandena bar en orimligt stor börda med hänsyn till de eftersträvade målen. Bedömningen av en unionsrättsakts lagenlighet i förhållande till de grundläggande rättigheterna får under alla omständigheter inte grunda sig på påståenden om vad denna rättsakt har för följder i ett enskilt fall (se, för ett liknande resonemang, dom av 8 september 2020, kommissionen och rådet/Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P och C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 153 och där angiven rättspraxis).

236 Den tredje invändningen om åsidosättandet av rätten till egendom, kan således inte godtas. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens första del.

b) Den fjärde grundens andra del: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

237 I den andra delen har sökandena gjort gällande att de angripna besluten utgör ett oproportionerligt ingrepp i deras rätt till egendom enligt artikel 17 i stadgan. Var och en av sökandena bär orättmätigt en orimlig individuell börda, och detta utan motivering.

238 Parlamentet har gjort gällande att talan inte ska bifallas såvitt avser den fjärde grundens andra del.

239 Eftersom sökandena endast har upprepat att de angripna besluten utgör ett oproportionerligt och omotiverat ingrepp i deras rätt till egendom, kan talan inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens andra del på grund av samma skäl som dem som angetts i punkterna 222–235 ovan.

c) Den fjärde grundens tredje del: Åsidosättande av likhetsprincipen

240 I den tredje delgrunden har sökandena gjort gällande att de angripna besluten strider mot likhetsprincipen. I besluten behandlas de före detta ledamöter som omfattas av bilaga III och de italienska ledamöter som direkt avses i beslut nr 14/2018 på ett identiskt sätt. Det finns emellertid stora skillnader mellan pensionssystemen för dessa två kategorier av ledamöter. Dels är det system som föreskrivs i bilaga III till bestämmelserna för kostnadsersättning ett pensionssystem som grundar sig på en frivillig anslutning, medan de italienska ledamöternas aktuella anslutning till det nationella pensionssystemet sker automatiskt. Dels syftar beslut nr 14/2018 till att minska Republiken Italiens utgifter, medan sökandenas pensioner betalas med nödvändiga medel ur parlamentets budget.

241 I de angripna besluten behandlas även före detta Europaparlamentsledamöter som valts i Italien annorlunda än före detta Europaparlamentsledamöter som valts i Frankrike eller i Luxemburg, men som alla omfattas av samma bilaga III.

242 Slutligen har sökandena, som svar på en skriftlig fråga från tribunalen, även gjort en invändning om rättsstridighet avseende artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III. Sökandena anser nämligen att om bestämmelserna för kostnadsersättning ska anses göra det möjligt för parlamentet att ifrågasätta de slutgiltigt förvärvade pensionsrättigheterna, skulle detta leda till en konstlad likabehandling av olika situationer.

243 Parlamentet har gjort gällande att talan inte ska bifallas såvitt avser den fjärde grundens tredje del.

244 Enligt fast rättspraxis innebär likhetsprincipen att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (dom av den 26 november 2013, Kendrion/kommissionen, C-50/12 P, EU:C:2013:771, punkt 62 och där angiven rättspraxis).

245 Sökandena har i huvudsak kritiserat parlamentet för att ha likställt dem med ledamöterna i deputeradekammaren, trots att deras respektive situation skiljer sig åt. Dessutom har parlamentet även åsidosatt likabehandlingsprincipen genom att behandla sökandena annorlunda än andra före detta Europaparlamentsledamöter som dock omfattas av samma rättsliga bestämmelser, det vill säga bilaga III.

246 Dessa invändningar som i ansökningarna riktas mot de angripna besluten följer emellertid inte av dessa beslut, utan av bestämmelserna i artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III. Deras argument ska således endast bedömas med avseende på dessa två artiklar, som för övrigt är föremål för sökandenas invändning om rättsstridighet.

247 Sökandena har i invändningen om rättsstridighet gjort gällande att om bestämmelserna för kostnadsersättning skulle anses tillåta parlamentet att ifrågasätta de pensionsrättigheter som de slutgiltigt har förvärvat, skulle i så fall artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III strida mot principen om likabehandling.

248 Invändningen om rättsstridighet ska ogillas av liknande skäl som dem som angetts i punkterna 189–191 ovan. Invändningen om rättsstridighet vilar nämligen på det felaktiga antagandet att parlamentet får ändra förvärvade pensionsrättigheter, trots att det inte förhåller sig så. Det är endast tillåtet att ändra pensionsbeloppet på grundval av artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III.

249 Vidare kan inte något av sökandenas argument visa att artikel 75 eller artikel 2.1 i bilaga III är rättsstridiga.

250 Sökandena har för det första kritiserat parlamentet för att inte behandla dem på samma sätt som före detta Europaparlamentsledamöter som valts i Frankrike eller i Luxemburg och som även har valt att ansluta sig till pensionssystemet i bilaga III. Sökandena har således behandlats olika, trots att de befinner sig i samma situation som de andra före detta ledamöterna, eftersom de utförde samma uppgifter under samma period.

251 Enligt fast rättspraxis bör de omständigheter som kännetecknar de olika situationerna och därigenom deras jämförbarhet bland annat bestämmas och bedömas utifrån föremålet för och syftet med den unionsrättsakt som medför den ifrågavarande skillnaden i behandling (se dom av den 16 december 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., C-127/07, EU:C:2008:728, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

252 Det framgår att pensionssystemet i bilaga III har utformats för att säkerställa att bland annat före detta Europaparlamentsledamöter som valts i Italien behandlas på samma sätt som ledamöterna i deputeradekammaren. Detta syfte bekräftas uttryckligen i artikel 1.2 och artikel 2.1 i bilaga III. Likabehandlingen utgör således det centrala kännetecknet för det system som inrättats genom bilaga III. Dessutom var denna likabehandling, såsom nämnts ovan i punkt 209, den enda tydliga och ovillkorliga försäkran som parlamentet gav sökandena när de anslöt sig till pensionssystemet i bilaga III.

253 Syftet och målet med bilaga III är således i förevarande fall att säkerställa att före detta Europaparlamentsledamöter som valts i Italien behandlas på samma sätt som ledamöter i deputeradekammaren.

254 Sökandena befinner sig således inte i samma situation som före detta Europaparlamentsledamöter som valts i Frankrike eller i Luxemburg och som även har valt att ansluta sig till detta pensionssystem. Pensionerna för före detta Europaparlamentsledamöter som valts i dessa två medlemsstater ska nämligen inte regleras av bestämmelser som fastställts i italiensk rätt, utan av andra nationella bestämmelser som specifikt är tillämpliga på dem.

255 För det andra har sökandena hävdat att parlamentet behandlade dem på samma sätt som före detta ledamöter i deputeradekammaren, trots att deras respektive situation skiljer sig åt i tre avseenden. Anslutningen till det pensionssystem som inrättats genom bilaga III är frivillig, medan anslutningen till det italienska pensionssystemet sker automatiskt när det gäller ledamöterna i deputeradekammaren. Vidare har beslut nr 14/2018 till syfte att minska Republiken Italiens utgifter, trots att ett sådant syfte inte är tillämpligt på sökandena. Detta skulle slutligen innebära ett problem med ett effektivt domstolsskydd, eftersom en före detta Europaparlamentsledamot som valts i Italien och som inte även var ledamot i deputeradekammaren, inte kan göra gällande vid Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (dömande rådet för deputeradekammaren) att beslut nr 14/2018 är rättsstridigt och att det utsträckts till att omfatta före detta Europaparlamentsledamöter.

256 Mot bakgrund av syftet och målet med bilaga III, såsom de beskrivits ovan i punkterna 252 och 253, saknar sökandenas argument betydelse för giltigheten av artikel 75 och artikel 2.1 i bilaga III med avseende på likabehandlingsprincipen.

257 Enligt den rättspraxis som det erinrats om i punkt 244 ovan krävs det nämligen inte enligt likabehandlingsprincipen att situationerna är fullständigt identiska för att kunna tillämpa samma behandling. Det krävs endast att situationerna är jämförbara. Inget av de tre argument som sökandena har anfört gör det emellertid möjligt att anse att deras situation helt skiljer sig från den situation som de före detta ledamöterna i deputeradekammaren befinner sig i.

258 För fullständighetens skull konstaterar tribunalen att sökandenas uppfattning i huvudsak innebär att de inte behandlas lika i förhållande till ledamöterna i denna kammare. Om denna uppfattning godtogs skulle bilaga III helt förlora sin ändamålsenliga verkan genom att själva kärnan i pensionssystemet skulle ifrågasättas. Den skulle paradoxalt nog leda till att sökandenas pensioner inte längre kan beräknas och utbetalas, eftersom nivån på och villkoren för att bevilja dessa pensioner är beroende av bestämmelserna i italiensk rätt.

259 Vad slutligen särskilt beträffar den omständigheten att det är omöjligt för vissa av sökandena att bestrida lagenligheten av beslut nr 14/2018 vid Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (dömande rådet för deputeradekammaren), ska det konstateras att detta processuella hinder inte följer av unionsrätten, utan av italiensk rätt. Under alla omständigheter saknar tribunalen, inom ramen för en talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF, behörighet att direkt bedöma huruvida italiensk rätt är förenlig med de grundläggande rättigheterna och särskilt mot bakgrund av rätten till ett effektivt domstolsskydd.

260 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens tredje del. Talan kan inte vinna bifall såvitt avser någon del av den fjärde grunden och ska således ogillas i sin helhet. Det saknas anledning att pröva huruvida det första yrkandet i mål T-465/19 eller de andra yrkandena kan tas upp till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 februari 2002, rådet/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, punkt 52).

Rättegångskostnader

261 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet ska sökandena bära sina rättegångskostnader och ersätta parlamentets rättegångskostnader i enlighet med parlamentets yrkande.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan i mål T-453/19, Panusa/parlamentet, ska avvisas.

2) Talan i de övriga målen ogillas.

3) Maria Teresa Coppo Gavazzi och övriga sökande vars namn anges i bilagan ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europaparlamentet.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Pynnä Laitenberger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 oktober 2020.

Underskrifter